STAR WARS

JEDI APPRENTICE

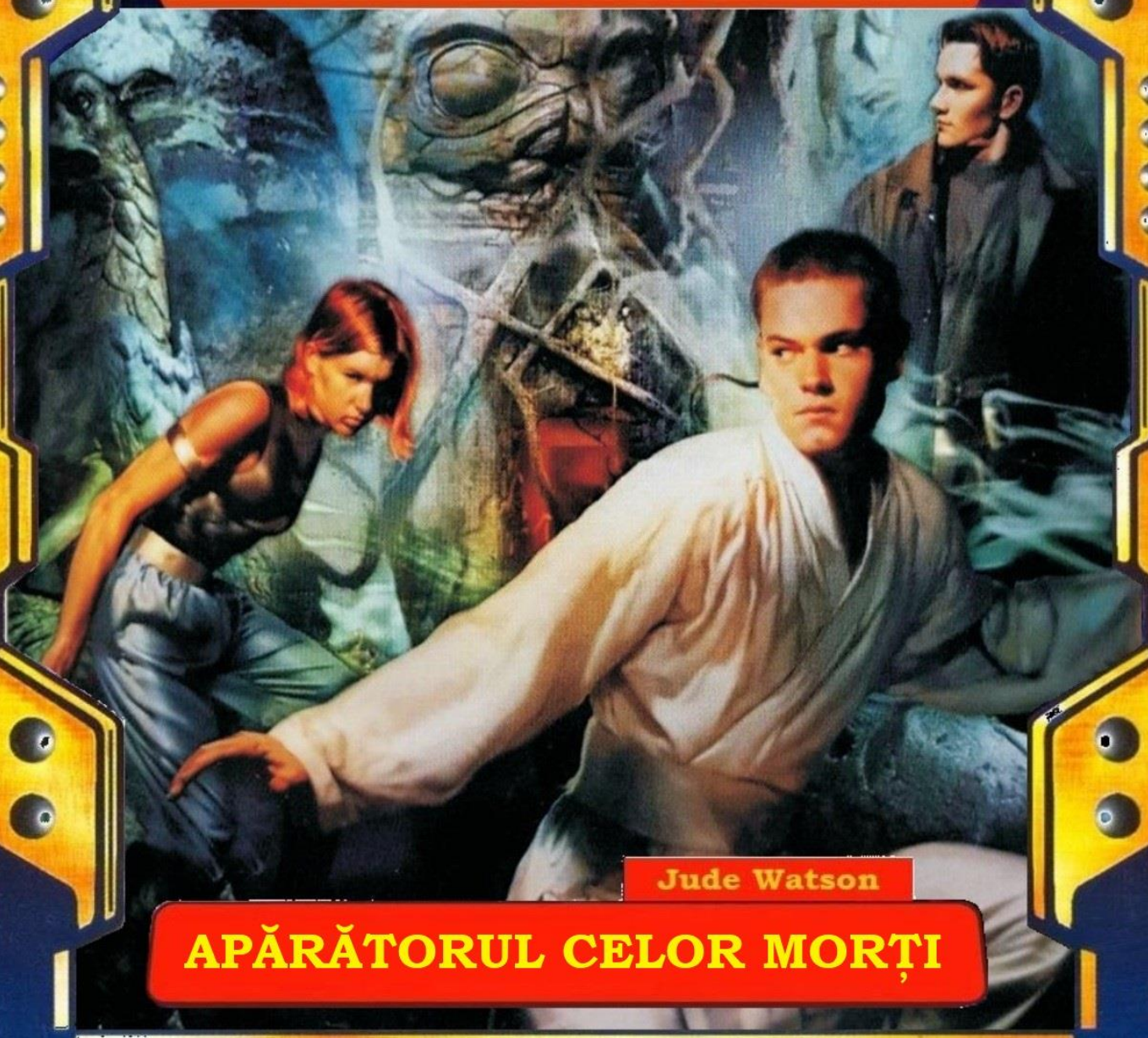

Jude Watson

APĂRĂTORUL CELOR MORȚI

JUDE WATSON

JEDI APPRENTICE
APĂRĂTORUL CELOR MORȚI

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Defenders of the Dead
1999

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

Apărătorii celor Morți trăiesc în trecut, distrugându-şi viitorul. Ei se confruntă cu o revoltă a Tinerilor – o bandă de rebeli condusă de doi adolescenți, Cerasi şi Nield.

Obi-Wan Kenobi, în vârstă de treisprezece ani, şi Maestrul său Jedi Qui-Gon Jinn nu ar trebui să ia parte, în niciun fel, la război. Dar, odată ce Obi-Wan îi întâlneşte pe Cerasi şi Nield, simte că trebuie să se alăture luptei lor – chiar dacă Qui-Gon i-o interzice.

Rebeliunea a devenit personală.

Iar Obi-Wan şi Qui-Gon se situează pe poziții opuse.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Nava de luptă săgetă mai aproape de suprafața planetei Melida/Daan.

Pe terenul accidentat de dedesubt, structurile vaste din piatră ca abanosul îmbrățișau pământul, dispuse în pătrate enorme, perfecte, fără ferestre sau uşi.

Obi-Wan Kenobi le studie prin refeastră în timp ce pilota nava.

— Ce crezi că sunt? îl întrebă pe Qui-Gon Jinn. Nu am mai văzut niciodată aşa ceva.

— Nu ştiu, răspunse Cavalerul Jedi, studiind peisajul cu ochii săi albaştri duri. Spații de depozitare sau, poate, instalații militare.

— Ar putea ascunde dispozitive de urmărire, observă Obi-Wan.

— Nu văd nimic pe scaner. Dar să zburăm mai jos pentru orice eventualitate.

Fără să încetinească, Obi-Wan pilotă nava mai aproape de suprafața planetei. Stâncile şi vegetația se repeziră pe lângă ferestre. Cu motoarele la putere maximă Obi-Wan ținu strâns manşa de control. Orice ajustare mică i-ar fi putut face să se prăbuşească.

— Dacă vom zbura mai jos, voi putea face o scanare moleculară a solului, remarcă Qui-Gon sec de pe scaunul copilotului. Zbori prea jos pentru viteza asta, Padawan. Dacă dăm peste vreun bolovan rătăcit, s-ar putea să ajungem să facem o aterizare accidentală neprogramată.

Tonul îi era blând, dar Obi-Wan ştia că Qui-Gon nu va accepta nicio discuție.

Obi-Wan era ucenicul lui Qui-Gon şi una dintre regulile Jedi era să nu pună la îndoială ordinele unui Maestru. Fără tragere de inimă, Obi-Wan slăbi uşor comenzile. Nava se ridică cu câțiva metri. Qui-Gon privea încontinuu în față, căutând un loc de aterizare. Ajungeau la periferia oraşului Zehava, principalul oraş de pe Melida/Daan, şi era crucial ca sosirea lor să nu fie observată.

Sângerosul război civil de pe Melida/Daan se desfăşura de treizeci de ani. Era o continuare a unui conflict care durase secole. Cele două popoare aflate în luptă, Melida şi Daan, nu se putuseră nici măcar pune de acord asupra numelui planetei lor. Melida o numeau Melida şi Daan o numeau Daan. Printr-un compromis, Senatul Galactic folosea ambele nume separate printr-un semn.

Fiecare oraş şi metropolă de pe planetă era un teritoriu puternic contestat, fiind câştigate şi pierdute într-o serie continuă de bătălii. Oraşul capitală Zehava fu asediat mult timp, deoarece granița între Daan şi Melida se schimba constant.

Obi-Wan ştia că Maestrul Yoda se baza pe ei pentru succesul acestei misiuni. Alesese cu grijă dintre mulți Jedi. Misiunea aceasta era importantă pentru el. Acum câteva săptămâni, unul dintre cei mai strălucitori elevi ai săi, Cavalerul Jedi Tahl, venise pe Melida/Daan ca gardian al păcii. Tahl era renumită printre Cavalerii Jedi pentru aptitudinile ei diplomatice. Cele două părți fuseseră aproape de o soluționare, când izbucni iar războiul. Tahl fusese grav rănită şi capturată de Melida.

Cu doar câteva zile în urmă, Yoda reuşise să primească un mesaj de la contactul său original, un Melida pe nume Wehutti. Wehutti fusese de acord să-i

introducă clandestin în oraş pe Obi-Wan şi Qui-Gon şi să-i ajute să o elibereze pe Tahl. Obi-Wan ştia că misiunea ce urma era mai dificilă şi mai periculoasă decât de obicei. De data asta, Jedii nu fuseseră invitaţi să soluţioneze o dispută. Nu erau bineveniţi. Ultimul trimis Jedi fusese capturat, poate chiar ucis.

Se uită la Maestrul său. Privirea calmă şi constantă a lui Qui-Gon scana peisajul înainte. Nu trăda niciun semn de agitaţie, sau de grijă, pe care să-l poată vedea Obi-Wan. Unul dintre multele lucruri pe care Obi-Wan le admira la Maestrul Qui-Gon era calmul lui. Voise să devină Padawanul lui Qui-Gon pentru că era foarte respectat pentru vitejia, priceperea, şi abilitatea cu Forţa. Deşi uneori aveau opinii diferite, Obi-Wan avea un profund respect pentru Maestrul Jedi.

— Vezi canionul acela? întrebă Qui-Gon, aplecându-se înainte şi arătând. Dacă poţi ateriza între ziduri, putem ascunde nava acolo. O să se potrivească la fix.

— Pot să o fac, promise Obi-Wan.

Menţinând viteza constantă, coborî mai jos.

— Încetineşte, îl avertiză Qui-Gon.

— Pot să reuşesc, spuse Obi-Wan, strângând din dinţi.

Era unul dintre cei mai buni piloţi ai Templului Jedi. De ce trebuia Qui-Gon să-l corecteze mereu?

Săgetă prin poiana mică la doar un centimetru distanţă de copaci. Abia în ultimul moment – prea târziu – văzu că una dintre stânci avea o mică ridicătură. Un sunet sfâşietor umplu cabina de pilotaj în timp ce o latură a navei se zgârie de ea.

Obi-Wan opri nava şi motoarele. Nu voia să se uite la Qui-Gon. Dar ştia că a fi Jedi însemna să-şi asume responsabilitatea pentru fiecare greşeală. Întâlni privirea Maestrului său. Fu uşurat să vadă amuzament în ochii lui Qui-Gon.

— Măcar nu am promis că vom returna nava fără zgârieturi, spuse el.

Obi-Wan rânji. Împrumutaseră transportorul de la Regina Veda de pe planeta Gala, unde terminaseră cu succes ultima lor misiune.

În timp ce coborau din navă pe terenul stâncos al planetei Melida/Daan, Qui-Gon făcu o pauză.

— Există o mare tulburare în Forţă pe lumea aceasta, murmură el. Ura este stăpână aici.

— Da, o simt, spuse Obi-Wan.

— Trebuie să fim foarte atenţi aici, Padawan. Când este adunată atât de multă emoţie volatilă într-un singur loc, este greu să păstrezi distanţa. Aminteşte-ţi că eşti un Jedi. Suntem aici pentru a observa şi pentru a ajuta acolo unde putem. Misiunea noastră este să o ducem pe Tahl la Templu.

— Da, Maestre.

Tufele erau dese şi înfrunzite şi le fu uşor să adune ramurile mai mari pentru a acoperi nava. Nu ar fi fost vizibilă din aer. Împărţindu-şi trusele de supravieţuire, cei doi Jedi se îndreptară spre periferia Zehavei. Fuseseră instruiţi să se apropie dinspre vest, unde Wehutti îi va întâlni la o poartă controlată de Melida. Fu o excursie pe dealuri şi prin canioane prăfuite. În cele din urmă, turnurile şi clădirile oraşului înconjurat de ziduri le apărură înainte. Se ţinură departe de drumul principal, preferând zona deschisă, iar acum priveau spre oraş, de pe o stâncă din apropiere.

Ţinându-se la pământ, Obi-Wan scană periferia pustie a oraşului. Nu vedea lume pe străzi. Era doar o singură intrare în oraş, pe drumul principal. În pauza dintre zidurile groase se afla o cabină de pază, plină de tunuri laser îndreptate spre drum. Două turnuri deflectoare înalte flancau cabina de pază. În spatele zidului se puteau întrezări clădirile cocoţate pe dealurile abrupte ale oraşului. Aproape de perete era o clădire lungă, joasă, din piatră neagră, fără ferestre sau uşi.

— Este o versiune mai mică a acelor clădiri pătrate pe care le-am văzut din aer, observă Obi-Wan.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Ar putea fi un tip de clădire militară. Şi turnurile alea deflectoare înseamnă

că acolo există un scut de particule. Dacă încercăm să intrăm fără permisiune, vom fi distruşi cu salve laser.

— Ce ar trebui să facem? întrebă Obi-Wan. Nu putem să ne apropiem dacă nu suntem siguri că Wehutti este acolo.

Qui-Gon scotoci în trusa de supraviețuire după o pereche de electrobinoculari. Îi îndreptă spre cabina de pază.

— Am veşti mai proaste, spuse el. Văd un steag Daan. Asta înseamnă că, fie întregul oraş, fie doar intrarea, este acum sub controlul Daan.

— Şi Wehutti este un Melida, gemu Obi-Wan. Deci nu e nicio cale de intrare.

Qui-Gon se ascunse pentru a nu fi văzut. Strecură electrobinocularul înapoi în trusă.

— Întotdeauna există o cale, Padawan, spuse el. Wehutti ne-a spus să ne apropiem dinspre vest. Dacă urmăm zidul, s-ar putea să găsim o zonă nepăzită. Poate că e atent. Odată ce ne-ndepărtăm de turnul de pază, ne putem apropia de zid.

Ținându-se la adăpostul umbrei stâncilor, Obi-Wan şi Qui-Gon îşi croiră drum cu grijă în jurul zidurilor oraşului. Când ajunseră în afara razei vizuale a cabinei de pază, se apropiară. Ochii ageri ai lui Qui-Gon măturară fiecare metru al peretelui, în căutarea unei breşe. Obi-Wan ştia că folosea Forța pentru a testa drumul înainte, sperând să simtă o ruptură în scutul de particule. Obi-Wan încercă să facă la fel, dar nu putea simți decât licăriri de rezistență.

— Aşteaptă, spuse brusc Qui-Gon. Se opri şi ridică o mână. Aici. Există o ruptură în scut.

— Uite încă una dintre acele clădiri negre, îi arătă Obi-Wan.

Clădirea lungă şi joasă stătea chiar lângă zid, în oraş.

— Încă nu ştiu ce sunt, dar sugerez să le evităm, remarcă Qui-Gon. Vom sări peste zid pe la copacii aceia.

— Vom avea nevoie de Forță, spuse Obi-Wan, privind zidul înalt.

— Da, dar ne va ajuta şi o frânghie de carbon, spuse Qui-Gon zâmbind. Puse trusa jos, apoi se aplecă pentru a căuta în ea. Vom avea nevoie şi de a ta, Padawan.

Obi-Wan se apropie de Qui-Gon, coborându-şi trusa de pe umăr la pământ. Cizmele lui loviră brusc ceva care zăngăni. Se uită în jos şi văzu că îndepărtase nişte praf de pe o placă metalică.

— Uite, Maestre, spuse el. Mă întreb ce e...

Nu apucă să termine. Brusc, apărură nişte bare de energie din pământ, prinzându-i în capcană. Înainte să se poată mişca, placa de metal se deschise şi căzură în abisul de dedesubt.

Obi-Wan cădea printr-un fel de tub metalic. Încercă să-şi încetinească viteza de coborâre cu călcâiele, dar ele se loviră doar de o suprafață metalică aspră. Viteza crescu şi căzu înainte, lovind cu capul marginea tubului şi apoi rostogolindu-se pe o podea murdară. Rămase o clipă întins, uluit. Qui-Gon se ridică imediat, cu sabia de lumină în mână. Rămase deasupra lui Obi-Wan, în caz avea nevoie de protecție.

— Sunt bine, spuse Obi-Wan, cu capul limpede. Se luptă să se ridice în picioare, apucându-şi sabia în timp ce făcea asta. Unde suntem?

— Într-un fel de celulă, răspunse Qui-Gon.

Îi înconjurau ziduri netede din durotel. Nu exista nicio crăpătură sau deschidere pe care Obi-Wan să o poată vedea.

— Suntem prinşi, spuse el.

Vocea lui se lovi de pereți, sunând a gol.

— Nu, Padawan, spuse Qui-Gon încet. Există mai multe intrări în celula asta.

— De unde ştii?

— Pentru că nu suntem primii care cad în ea. Qui-Gon exploră micul spațiu, folosindu-şi sabia pentru iluminare. Tubul prin care am căzut era lovit, iar praful este deranjat de alte urme. Ceilalți au fost scoşi cumva şi ar fi fost imposibil să o facă pe unde am intrat. Capcana asta este concepută pentru a captura, nu ucide. Trebuie

să existe o altă uşă. În plus, adăugă el, nu există oase sau rămăşiţe. Asta înseamnă că oricine a pus capcana îi scoate pe captivi.

— În cele din urmă, mormăi Obi-Wan. Stomacul îi era gol şi îşi dori să fi avut timp să mănânce înainte să părăsească nava. Am pierdut trusa de supravieţuire, îi spuse el lui Qui-Gon. Este la suprafaţă.

— A mea la fel. Va trebui să ne folosim săbiile de lumină, răspunse Qui-Gon.

Obi-Wan avusese în vedere mâncarea, nu iluminarea, dar îi urmă exemplul lui Qui-Gon şi îşi activă sabia. O ţinu aproape de zidurile înconjurătoare, examinându-le. Pe măsură ce lucra, simţi că Forţa începea să se mişte între ele, umplând spaţiul. Văzu clar orice neregulă în pereţii aparent netezi. Căută o îmbinare ascunsă, fiind sigur că vor găsi una. Tot ce trebuia să facă era să aibă încredere în Forţă.

Ca elev al Templului, fusese intrigat de Forţă. Ştia că era sensibil la Forţă – de aceea fusese ales să studieze la Templu încă din copilărie. Dar, de-a lungul antrenamentului său, află deseori că Forţa era evazivă şi nesigură. Reuşea să se conecteze la ea, dar nu de fiecare dată când voia. Când o făcea, nu reuşea să o controleze. Cu Qui-Gon, aflase că nu era treaba lui să o controleze, ci să i se alăture.

Acum se putea baza pe ea pentru a-l îndruma, a-i da putere şi viziune. Începea să înţeleagă cât de profund pulsa, cât de constantă era ca prezenţă.

Ca Jedi, faptul că avea acces constant la ea, era cel mai mare dar pe care şi l-ar fi putut imagina că îl putea primi.

— Aici, spuse Qui-Gon încet.

La început, Obi-Wan nu văzu nimic. Dar apoi observă fisura minusculă ca un fir de păr de pe suprafaţa uniformă a peretelui. Qui-Gon îşi mişcă mâna peste fisură.

— Desigur că încuietoarea dispozitivul e pe cealaltă parte, meditä el. Presupun că este rezistentă la explozii. Dar presupun, de asemenea, că niciun Jedi nu a mai fost prins vreodată aici înaintea noastră.

Împreună, Obi-Wan şi Qui-Gon îşi trecură săbiile de lumină prin conturul uşii. Săbiile tăiau prin metal, care se curbă spre înapoi ca o frunză verde fragedă. Apăru o mică deschizătură. Qui-Gon se strecură şi Obi-Wan îl urmă. Se treziră într-un tunel scurt şi îngust, care ducea la ceea ce simţea că era un spaţiu imens. Era întuneric beznă, un întuneric atât de negru încât nu păstra nici măcar umbrele. Chiar şi strălucirea sabiei de lumină părea înghiţită de întunericul absolut. Se opriră, ascultând cu atenţie. Dar nu auziră niciun sunet în spaţiul respectiv. Obi-Wan nu auzea nici măcar respiraţia lui Qui-Gon. Jedi erau instruiţi să-şi încetinească respiraţia, astfel încât să nu scoată niciun sunet, chiar şi atunci când erau sub presiune sau stres.

— Cred că suntem singuri, spuse Qui-Gon încet.

Vocea lui răsună, confirmând convingerea lui Obi-Wan că se aflau într-un spaţiu larg şi deschis. Merseră înainte cu precauţie, cu săbiile ţinute într-o poziţie defensivă. Obi-Wan simţi un fir de transpiraţie şerpuindu-i pe ceafă. Ceva nu era în regulă aici. O putea simţi.

— Forţa este întunecată, murmură Qui-Gon. Furioasă. Cu toate astea, nu simt nicio Forţă vie aici.

Obi-Wan aprobă din cap. Nu ar fi putut defini ce simţea, dar Qui-Gon reuşise. Un rău adânc înrădăcinat era prezent aici, şi totuşi nu simţea niciun puls viu în jur.

Piciorul lui Obi-Wan se izbi de o margine pe care nu o văzuse. Întinse mâna pentru a se echilibra de o coloană de piatră. În acea fracţiune de secundă în care îşi pierdu concentrarea, apăru o licărire de mişcare în dreapta lui. Se întoarse, cu sabia ridicată. Apăru un războinic, mişcându-se repede spre ei din umbrele adânci, cu blasterul aţintit direct spre inima lui Obi-Wan. Obi-Wan ţâşni, sabia lovind înainte. Lama nu întâlni nici carne, nici os, ci trecu inofensivă prin siluetă. Surprins, Obi-Wan se întoarse spre stânga pentru a lansa un alt atac, dar Qui-Gon îl opri.

— Nu poţi lupta împotriva acestui inamic, Padawan, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan privi mai atent. Îşi dădu seama că războinicul era o hologramă.

Dintr-o dată, răsună o voce.

— Sunt Quin-tama, Căpitanul Forței de Eliberare Melida. Holograma își lăsă blasterul într-o parte. Mâine va începe cea de-a douăzeci și una bătălie pentru Zehava. Îi vom distruge pe inamicii noștri Daani odată pentru totdeauna, și vom obține o victorie glorioasă. Vom recuceri orașul pe care l-am fondat acum o mie de ani. Toată Melida va trăi în pace.

— Douăzeci și una de lupte pentru Zehava? îi șopti Obi-Wan lui Qui-Gon.

— Orașul și-a schimbat conducerea de multe ori de-a lungul anilor, remarcă Qui-Gon. Uită-te la blasterul lui. Este un model vechi. Aș spune că de cincizeci de ani sau chiar mai mult.

— Aștept cu nerăbdare o victorie totală glorioasă, continuă silueta fantomatică. Și totuși, există șansa ca obținând acea victorie, eu să fiu mort. Îmi accept moartea de bunăvoie, la fel și soția mea Pinani, care luptă lângă mine. Dar pentru copiii mei... Vocea răsunătoare șovăi o clipă.... Copiilor mei, Renei și Wunana, le las amintirea strămoșilor pe care i-am împărtășit, poveștile despre lunga noastre persecuție din partea Daan. L-am văzut pe tatăl meu ucis și îi voi răzbuna moartea. Mi-am văzut satul înfometat și îi voi răzbuna pe vecinii meu. Amintiți-vă de mine, copiii mei. Și țineți minte ce am suferit din cauza Daanilor. Dacă mor, ridicați-mi arma și răzbunați-mă așa cum mi-am răzbunat și eu familia.

Brusc, holograma dispăru.

— Cred că nu a supraviețuit, spuse Obi-Wan. Se ghemui lângă o piatră de mormânt. A murit în bătălia aceea.

Qui-Gon trecu de piatră și merse la următoarea. O bilă aurie mare era montată pe o coloană de lângă ea. Puse mâna pe ea. Imediat, o altă hologramă se ridică din piatra de mormânt ca o fantomă.

— Probabil că am declanșat-o pe prima când m-am împiedicat, spuse Obi-Wan.

A doua hologramă era o femeie. Tunica îi era sfâșiată și pătată de sânge, iar părul îi era tăiat scurt. Purta o suliță de forță și avea un blaster prins de șold și altul de o coapsă.

— Sunt Pinani, văduva lui Quin-tama, fiica marilor eroi Bicha și Tiraca. În seara asta mărșăluim spre orașul Bin pentru a răzbuna Bătălia pentru Zehava. Proviziile noastre s-au epuizat. Armele noastre sunt descărcate. Cei mai mulți dintre noi au murit în glorioasa luptă de recuperare a iubitului oraș Zehava din mâinile nemiloșilor Daan. Nu există nicio șansă ca bătălia noastră să reușească, totuși vom lupta pentru dreptate și răzbunare împotriva dușmanului care ne persecută. Soțul meu a murit înaintea ochilor mei. Tatăl și mama mea au murit când Daan au intrat în satul nostru și i-au adunat și i-au ucis. Și vă spun, copiii mei, Renei și Wunana, să nu ne uitați. Luptați mai departe. Răzbunați acest rău teribil. Voi muri cu curaj. Mor pentru voi.

Holograma se stinse. Obi-Wan trecu la următoarea piatră de mormânt.

— Renei și Wunana au murit amândoi doar trei ani mai târziu, în cea de-a douăzeci și doua bătălie pentru Zehava, spuse el. Abia erau mai în vârstă decât mine. Se întoarse și întâlni ochii lui Qui-Gon. Ce fel de loc este ăsta? întrebă el.

— Un mausoleu, spuse Qui-Gon. Un loc pentru odihna morților. Dar aici, pe Melida/Daan, amintirile rămân vii. Uite.

Qui-Gon arătă spre ofrandele care se vedeau acum îngrămădite pe piedestale în fața coloanelor. Florile erau proaspete, tăvile de semințe și cănile de apă erau reaprovizionate.

Merseră pe culoare, trecând de rânduri după rânduri de morminte, activând hologramă după hologramă. Spațiul vast, răsunător, se umplu de vocile morților. Apărură generații întregi care-și spuseră poveștile de sânge și răzbunare. Auziră povești despre sate întregi înfometate și sacrificate, copii smulși din brațele mamelor, execuții în masă, marșuri forțate care se încheiaseră cu suferințe și alte morți.

— Daan pare un popor însetat de sânge, remarcă Obi-Wan.

Relatările despre suferințe şi agonii îl marcau ca o durere crescândă dintr-o rană adâncă.

— Suntem într-un mausoleu Melida, răspunse Qui-Gon. Mă întreb ce au de spus cei dintr-un mausoleu Daan.

— Sunt atât de mulți morți, observă Obi-Wan. Dar nu există niciun motiv clar pentru care luptă. Bătăliile urmează una după alta, fiecare fiind dusă pentru a o răzbuna pe cea de dinainte. Care este adevărata dispută?

— Poate că au uitat, spuse Qui-Gon. Ura le creşte în oase. Acum luptă pentru câțiva metri de teritoriu sau pentru a răzbuna o greşeală care s-a întâmplat cu o sută de ani în urmă.

Obi-Wan se cutremură. Aerul umed şi rece îi înfiorase trupul. Se simțea departe de restul galaxiei. Lumea lui se canalizase în acest spațiu negru, umbrit, plin de sânge, răzbunare şi moarte.

— Misiunea noastră aici nici măcar nu a început şi am văzut deja suficientă suferință cât pentru o viață întreagă.

Privirea lui Qui-Gon era tristă.

— Există unele lumi care reuşesc să păstreze pacea timp de secole, Padawan. Dar mă tem că multe au văzut războaie teribile care sperie amintirile fiecărei generații. Aşa a fost dintotdeauna.

— Ei bine, am văzut destule pentru moment, spuse Obi-Wan. Să găsim cale de ieşire.

Merseră repede, grăbindu-se pe lângă pietrele de mormânt, căutând o ieşire. În sfârşit, văzură un pătrat strălucitor în față. Era o uşă realizată dintr-un material translucid care emitea o strălucire albă. Qui-Gon apăsă indicatorul luminos de ieşire şi ajunseră, uşurați, sub soarele care strălucea slab. Rămaseră în umbra uşii, scanând zona imediată, înainte de a merge mai departe. Mausoleul era cocoțat pe o creastă. În fața lor se ridica un deal abrupt care se termina cu o stâncă aflată deasupra. Un drum se strecura printre grădini în stânga lor, iar în dreapta era zidul.

— Cred că trebuie să mergem pe aici, spuse Obi-Wan, arătând spre drum.

— Presupun că da, spuse Qui-Gon. Cu toate astea, ezită, privirea sa ageră cercetând dealul abrupt din fața lor. Dar eu…

Deodată, praful explodă în fața picioarelor lui Obi-Wan.

— Lunetişti! strigă Qui-Gon. Adăposteşte-te!

Focul de blaster veni din vârful stâncii de deasupra. Obi-Wan şi Qui-Gon săriră pe zidul din dreapta lor. Fragmentele de piatră se împrăştiau şi zburau în timp ce salvele de blaster loveau peretele. Lui Qui-Gon îi trebui o fracțiune de secundă pentru a se uita şi a analiza ceea ce se afla mai jos. Apoi sări, cu Obi-Wan pe urmele lui. Aterizară într-o zonă mică, care zumzăia de bancuri de utilaje. Zidurile îi înconjurau pe trei laturi, cu clădirea mausoleului pe a patra. Erau expuşi, dar cel puțin salvele de blaster nu îi mai putea ajunge. Qui-Gon se întrebă scurt dacă lunetistul se plictisise şi plecase. Din păcate ştia din lunga sa experiență că lunetiştii nu se plictiseau niciodată şi nici nu plecau. Qui-Gon examină utilajele.

— Cred că sunt unitățile de încălzire şi de răcire ale clădirii, observă el în timp ce focurile de blaster continuau să zboare peste capul lor.

— Cel puțin am ieşit din linia de foc, spuse Obi-Wan.

— Mă tem că avem o problemă mai mare, spuse Qui-Gon. Se aplecă pentru a examina un rezervor metalic. Ăsta este plin cu combustibil protonic. Dacă îl loveşte focul de blaster, explozia ne va arunca de aici până la navă.

Schimbă o privire îngrijorată cu Obi-Wan. Trebuiau să se expună lunetiştilor. Nu puteau rămâne aici şi să continue să atragă focul de blaster.

— Să vedem ce este de cealaltă parte a zidului, spuse Qui-Gon, indicând peretele opus celui pe care îl săriseră.

Obi-Wan şi Qui-Gon invocară Forța. Când Qui-Gon o simți crescând şi pulsând în jurul lor, sări, împreună cu Obi-Wan. În timp ce săreau, făcând o cercetare rapidă

a ceea ce se afla de cealaltă parte a zidului, salvele de blaster se intensificară brusc în jurul lor. Qui-Gon le devie cu sabia sa de lumină.

Căzură din nou pe pământ.

— Este o diferență de nivel mai mare în râpa aceea, îi raportă Obi-Wan lui Qui-Gon. Crezi că putem reuşi?

— Pământul arată moale, spuse Qui-Gon. Asta ne-ar putea ajuta aterizare, dar dacă este o mlaştină, am putea avea probleme. Nu vrem să fim înghițiți de o mlaştină. Aminteşte-ți că terenul de pe Melida/Daan poate fi perfid.

— Cel puțin îi vom surprinde pe lunetisti, sublinie Obi-Wan. Nu se vor aştepta să riscăm.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Putem să ocolim stânca şi să o escaladăm din cealaltă parte pentru a-i surprinde şi mai mult. Tufişurile ne vor acoperi. Nu vor şti pe unde am luat-o şi probabil că nu se vor aştepta să-i atacăm.

— Singura alternativă, Maestre, este să sărim înapoi peste zid. Odată ce am ajuns acolo, ne vom putea adăposti în grădini.

Qui-Gon făcu o pauză, gândindu-se la următoarea mişcare. În timp ce calcula şansele, se gândi la felul în care funcționau el şi Obi-Wan împreună, ca o unitate. Deşi, uneori, relațiile dintre ei puteau avea hopuri, sub presiune, ritmul lor se potrivea, gândurile lor asemănându-se. Admiră capacitatea Padawanului său de a opera la capacitate maximă. Chiar şi sub o mare presiune, Obi-Wan putea face strategii, să calculeze şansele şi oportunitățile, şi să mai facă şi glume.

— Dacă încercăm prin grădini, pierdem elementul surpriză, spuse Qui-Gon în cele din urmă. Ține minte acest lucru, Padawan: când eşti depăşit numeric, surpriza este cel mai bun aliat al tău. Să încercăm râpa.

Focul blasterului se lovi de metal şi Qui-Gon aruncă o privirea îngrijorată spre rezervorul de combustibil protonic.

— Cred că e timpul să plecăm. Nu uita că este o linie de arbuşti imediat în partea de jos a pantei de pe cealaltă parte. Fă-ți saltul cât mai larg posibil.

Qui-Gon se întinse spre Forță. Era mereu acolo, gata pentru ca el să se conecteze la ea. Era partenera sa la fel de mult ca Obi-Wan. Îşi imagină saltul pe care trebuia să îl facă. Nimic nu era imposibil când aveai Forța aproape. Corpul său va face ceea ce trebuia făcut.

Se dădură înapoi cât putură de mult, pentru a-şi lua avânt. Apoi alergară înainte trei paşi repezi şi făcură saltul. Trecură cu uşurință peste zid – Forța şi impulsul trimițându-i prin aer, peste panta abruptă, direct în râpă.

Qui-Gon simți pământul mlăştinos mişcându-se sub picioare în timp ce ateriza, dar nu îl trase în jos. Obi-Wan aterizã uşor, la mică distanță în spatele lui.

— Grăbeşte-te, Padawan, îl îndemnă Qui-Gon.

Noroiul le supse cizmele, îngreunându-le înaintarea în timp ce se străduiau să-şi facă drum în jurul pantei. Puteau auzi salvele de blaster şi apoi bubuitul unei grenade protonice explodând. Qui-Gon se întoarse. Grenada căzuse la mică distanță de zidurile incintei. Dar dacă lovea vreuna rezervorul de combustibil protonic, asta i-ar fi putut ajuta. O explozie ar fi fost o acoperire bună pentru un asalt reuşit.

În cele din urmă, ajunseră în partea opusă a stâncii. Aici, pământul stâncos se înclina brusc în sus. Ar fi fost o urcare abruptă, dar cel puțin solul era ferm.

Obi-Wan se mişca repede şi neobosit pe lângă el, forța sa fizică susținându-i voința puternică. Qui-Gon ştiu că Obi-Wan va învăța să aibă şi grație, în timp.

Îşi încetiniră ascensiunea pe măsură ce se apropiau de vârful stâncii. Surpriza nu era numai utilă, ci şi necesară. Habar n-aveau câți lunetişti ar fi putut găsi acolo.

Când ajunseră aproape de vârf, Qui-Gon dădu semnalul şi se lăsară în genunchi. Se întinseră pe burtă, apoi străbătură astfel distanța rămasă. Qui-Gon îi conduse spre adăpostul unui morman de bolovani de la marginea stâncii. Patru lunetişti erau aliniați pe stâncă, întinşi pe burtă cu blasterele îndreptate spre

mausoleu. Nu era prea rău pentru un Jedi, gândi Qui-Gon. Îşi scoase sabia în linişte. Obi-Wan făcu la fel. Când Qui-Gon dădu din cap, cei doi se ridicară, activându-şi săbiile de lumină acelaşi timp. Abia scoaseră vreun sunet atunci când atacară.

Qui-Gon se îndreptă spre cel mai mare şi mai puternic lunetist. Obi-Wan sări spre lunetistul care era pe punctul de a trage cu o puşcă blaster. Cu o singură lovitură de sabie, Obi-Wan o tăie în două. Qui-Gon lovi arma celui mai mare dintre lunetişti şi blasterul zbură din mâna lui. Lunetistul se rostogoli pentru a evita lovitura următoare, lovindu-l pe Qui-Gon în timp ce o făcea. Lovitura îl nimeri, trimițând foc prin cutia toracică a lui Qui-Gon şi surprinzându-l. Fu, de asemenea, surprins să vadă că lunetistul avea un singur braț.

Un al treilea lunetist se aruncă spre Qui-Gon cu o vibro-lamă. Qui-Gon se întoarse repede spre stânga pentru a evita lama, lovind cu sabia de lumină pentru a-l dezarma pe lunetist. Obi-Wan se lansă spre al patrulea lunetist şi îi zbură puşca blaster dincolo de stâncă. Qui-Gon sări spre înapoi atunci când lunetistul cu un singur braț trase cu un blaster pe care îl recuperase dintr-un toc de pe gleznă. Focul blasterului abia dacă îl ratã. Al doilea lunetist, care îşi pierduse vibro-lama, aruncă o grenadă protonică spre Qui-Gon. Cavalerul Jedi se dădu din drum, sărind pe deasupra stâncii. Se răsuci pentru a-şi dezarma adversarul cu un singur braț, dar fu zguduit brusc de o explozie enormă. Grenada lovise rezervorul de gaz protonic. Qui-Gon simți aerul mişcându-se pe pielea lui ca un zid de foc. Reflexele sale Jedi l-au ajutat să rămână stabil pe pământ. Obi-Wan fu şi el pregătit. Dar cel de-al patrulea lunetist îşi pierdu echilibrul cu un țipăt, căzând peste marginea stâncii. Apucă o rădăcină şi se ridică înapoi, agitat dar în siguranță. Obi-Wan pluti peste el, cu sabia pregătită, gata să se apere dacă ar fi fost necesar.

Adversarul cu un singur braț al lui Qui-Gon îşi menținuse blasterul stabil. Era un pic mai în vârstă decât Qui-Gon. Pe sub armura de plastoid, corpul său era uscățiv şi puternic. Un obraz îi era acopit cu carne sintetică. Qui-Gon bănui că fusese aplicată recent, deoarece încă nu avusese şansa de a se integra cu carnea vie.

Ochii omului cu un singur braț se îndreptară spre arma lui Qui-Gon şi el râse.

— Aia este celebra sabie de lumină despre care am auzit atât de multe?

Surprins să se trezească purtând o conversație cu un om care încercase cu disperare să-l omoare, Qui-Gon aprobă din cap.

Bărbatul rânji:

— Jedi! Am crezut că eşti un Daan!

Qui-Gon nu îşi coborî sabia. Omul îşi aruncă blasterul deoparte.

— Relaxează-te, Jedi. Pe forța mamelor noastre şi tăria taților noştri, ăsta nu e un truc. Eu sunt omul tău de contact, Wehutti. Deci, până la urmă ați venit!

— Ni s-a spus că trebuia să ne întâlnim la periferia Zehavei, remarcă Qui-Gon în timp ce îşi dezactiva sabia.

— Îmi cer scuze pentru că nu v-am întâlnit, spuse Wehutti, înaintând pentru a-i saluta. Mesajul pe care l-am primit de la Templu a fost confuz. Mârşavii şi diabolicii Daan blochează adesea comunicările. Eu am trimis înapoi un mesaj în care spuneam că mă voi întâlni cu reprezentanții Jedi, sperând că voi primi instrucțiuni suplimentare. Chiar acum suntem într-un sector pe care Daan ni l-a luat în bătălia a douăzeci şi doua. Până când ne vom răzbuna, ei controlează periferia oraşului. Mă strecor pe aici de trei zile, sperând că vă voi găsi cumva. Îşi întinse palma spre exterior în stilul salutului local. Tu trebuie să fii Qui-Gon Jinn.

— Iar acesta este ucenicul meu, Obi-Wan Kenobi, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan se înclină în fața lui Wehutti. Era recunoscător că îşi găsiseră omul de contact. Abia ajunseseră pe Melida/Daan de o oră şi devenise deja evident ce loc perfid era. Wehutti îşi prezentă tovarăşii: Moahdi, Kejas şi Herut. Herut îşi strânse încheietura dureroasă şi aruncă spre Obi-Wan o privire care încerca să fie prietenoasă.

— Se pare că suntem norocoşi că v-am găsit, spuse Qui-Gon. Dacă Daan

controlează perimetrul, mă mir că te-ai aventurat atât de departe.

Chipul prietenos al lui Wehutti deveni de piatră.

— În spiritul curajos al onoraților noştri strămoşi, trebuie să protejăm Sala Dovezilor.

— Sala Dovezilor? întrebă Obi-Wan.

Wehutti făcu semn spre monolitul negru de sub ei, pe unde umblaseră Qui-Gon şi Obi-Wan.

— Acolo păstrăm amintirile onorate ale morților noştri glorioşi. Toți au fost războinici şi eroi. Dacă ar fi după nemernicii Daan, ne-ar distruge cele mai sacre locuri. Trebuie să le arătăm că nu pot intra acolo.

— Deci, Melida şi Daan sunt încă în război, spuse Qui-Gon.

— Nu, avem un armistițiu de moment, spuse Wehutti. Trasă un cerc în praf cu vârful cizmei, apoi un cerc mai mare în jurul lui. Daan cei însetați de sânge i-au alungat pe Melida din casele lor şi i-au adunat aici, în Nucleul Interior. Arătă spre cercul interior. Barbarii ne înconjoară pe Zona Exterioară. Dar victoria va veni într-o zi. Vom recâştiga Zehava. Clădire cu clădire ne vom deplasa spre exterior.

Qui-Gon privi blasterul de pe pământ.

— Aveți un armistițiu, dar văd că încă mai trageți.

— Îmi voi lăsa arma din mână în ziua în care Melida va fi liberă, spuse Wehutti încet.

— Dar Cavalerul Jedi Tahl? întrebă Qui-Gon. Aveți veşti despre ea?

Wehutti aprobă din cap.

— Am vorbit cu liderii Melida. I-am făcut să înțeleagă că reținerea unui Jedi nu ne va ajuta cauza. S-ar putea să mai fie nevoie de ceva negocieri, dar am toată certitudinea că va fi eliberată în grija voastră.

— Asta este o veste bună, spuse Qui-Gon.

Wehutti dădu din cap.

— Acum trebuie să plecăm. Nu suntem în siguranță aici. Ca şi strămoşii noştri martirizați, suntem în pericol în fiecare moment. Se întoarse către Moahdi, Kejas şi Herut. Adunați armele. Vezi dacă găseşti puşca blaster de jos. Ne revedem în Nucleu.

Cei trei tovarăşi ai săi se grăbiră, adunând vibro-lama şi blasterul deteriorat înainte să plece. Wehutti îşi luă blasterul şi îl puse înapoi în toc.

— Avem foarte puține arme, le spuse el Jedilor. Chiar şi armele deteriorate trebuie salvate pentru ziua răzbunării noastre.

— Şi cu rezervele de medicamente staţi prost? întrebă Qui-Gon.

Wehutti dădu din cap şi arătă spre brațul său absent.

— Mă tem că nu avem disponibile membre din plastoid. Unii au avut norocul să le obțină, dar nu prea mulți. Am folosit tot ce am avut după ultima bătălie pentru Zehava, iar guvernul nu mai are bani pentru a comanda altele. Dar eu mă descurc. Jertfa poporului meu înseamnă mai mult decât durerea mea.

Qui-Gon atinse locul în care îl lovise Wehutti şi tresări.

— Te descurci bine, îi spuse el fostului său atacator.

Wehutti îi conduse înapoi pe panta stâncoasă şi coborâră pe o potecă ce ducea prin spatele caselor de la marginea unui parc. Parcul era plin de nave de luptă şi plutitoare[1] deteriorate şi ruginite.

— Nici Daan nu pare să mai aibă fonduri, remarcă Qui-Gon.

— Ultimul război a falimentat ambele părți, zise vesel Wehutti. Măcar suntem egali. Îi întinse Jediului două discuri galbene. În caz că suntem opriți, astea sunt cărți de identitate Daan falsificate. Dar să sperăm că nu vom fi opriți.

Wehutti îi conduse prin alei răsucite şi prin grădinile din spate ale unor case mărețe, pe străzi mici şi pe acoperişuri. Dacă vedeau oameni în față, se ascundeau în umbrele clădirilor sau, pur şi simplu, făceau cale întoarsă în direcția opusă. Începu

[1] Plutitoare – Vehicule de luptă de tip speeder de pe Melida/Daan.

să cadă o ploaie fină, alungându-i pe cei mai mulți oameni de pe străzi.

— Ştii bine oraşul, observă Qui-Gon.

Gura lui Wehutti se răsuci.

— Am locuit în zona asta când eram tânăr. Acum mi se interzice să vin aici.

În cele din urmă ajunseră într-o zonă pustie. Clădirile erau bombardate, cu ferestrele sparte.

— Acesta a fost un cartier Melida, explică Wehutti. Acum îl controlează Daan, dar nimeni nu locuieşte aici. Este prea aproape de teritoriul Melida.

Se grăbiră să coboare pe stradă. În față era un gard înalt, flancat de două turnuri deflectoare. Tunurile erau îndreptate spre străzile dinainte.

— Nu vă faceți griji, spuse Wehutti. Paznicii mă cunosc.

Trecură pe lângă punctul de control, cu Wehutti salutându-i nepăsător pe paznici. Ei îl salutară cu respect. Obi-Wan observă că erau mai în vârstă, având probabil şaizeci de ani. Păreau prea bătrâni pentru a fi paznici.

Odată ajunşi pe teritoriul Melida, Obi-Wan încercă să se relaxeze, dar încă era nervos. Se simțea la fel de neliniştit ca şi pe teritoriul Daan. Poate că era din cauza tulburărilor severe pe care le putea simți în Forță. Qui-Gon mergea lângă el, cu fața impasibilă, dar Obi-Wan ştia că Maestrul său era alert şi vigilent. Baricadele şi punctele de control erau amenajate aproape la fiecare stradă. Putea vedea dovezile bătăliilor duse aici: urmele de blaster şi de grenade marcau clădirile şi multe erau în ruină. Toți cei pe care îi vedeau pe străzi îşi purtau armele la vedere. Era la fel ca pe planetele despre care auzise că se aflau la marginea îndepărtată a galaxiei, unde legea nu era respectată.

— Am văzut mai multe Săli ale Dovezilor în timp ce zburam pe deasupra planetei, îi spuse Qui-Gon lui Wehutti.

— Noi numim lumea noastră Melida, îl corectă Wehutti pe Qui-Gon pe un ton prietenos. Nu legăm marile noastre tradiții de cele ale mizerabililor Daan. Da, chiar şi Daan au Săli ale Dovezilor. Noi spunem că sunt dovezi ale minciunilor lor. Noi, Melida, ne vizităm strămoşii în fiecare săptămână pentru a le auzi poveştile. Ne aducem copiii astfel încât să păstrăm vie istoria nedreptăților pe care Melida le-a suferit din cauza Daanilor. Nimeni nu uită. Nimeni nu va uita vreodată.

Obi-Wan simți un fior la cuvintele sumbre ale lui Wehutti. Chiar dacă Daan erau atât de răi precum spunea el, cum puteau continua să ducă lupte după lupte când îşi distrugeau propria lume, bucată cu bucată? Putea vedea că Zehava fusese odată un oraş frumos. Acum era o ruină. Dar construind acele enorme Săli ale Dovezilor, îşi mențineau vie istoria sau îşi distrugeau civilizația?

Şi mai era ceva ce nu era în regulă aici, gândi Obi-Wan. Ceva ce plutea în profunzimile minții, ceva nu prea putea defini.

Privirea lui Obi-Wan se mişcă absentă pe stradă către un grup de Melida stând afară la o cafenea. Geamul restaurantului fusese spart şi un incendiu distrusese interiorul, dar proprietarul aşezase mesele şi scaunele pe trotuarul de afară. Câteva recipiente cu plante cu flori roşii aprinse, se străduiau să adauge o notă veselă clădirii lovită de bombe.

Deodată, Obi-Wan îşi dădu seama ce nu era în regulă. Nu văzuse pe nimeni pe stradă mai mare de douăzeci de ani sau mai mic de cincizeci şi ceva. În mare parte, străzile erau aglomerate de bătrâni şi tineri precum el. Nu văzuse bărbați sau femei de vârsta lui Qui-Gon, cu excepția lui Wehutti. Îşi dădu seama că şi ceilalți lunetişti fuseseră bătrâni. Oamenii aflați la mijlocul vieții lucrau oare cu toții sau se adunaseră pe undeva pentru vreo întâlnire?

— Wehutti, unde sunt toți oamenii de vârstă mijlocie? întrebă Obi-Wan curios.

— Sunt morți, spuse Wehutti categoric.

Chiar şi Qui-Gon păru uimit.

— Războaiele au distrus generația de mijloc?

— Daan a distrus generația de mijloc, îl corectă Wehutti sumbru.

Obi-Wan remarcase aceeaşi lipsă a generației de mijloc şi în sectorul Daan, dar nu i-o menționă lui Wehutti. Evident, ura față de Daan pătrunsese atât de adânc în Wehutti, încât nu mai putea vedea şi cealaltă fața a poveştii.

Când trecură pe lângă cafeneaua distrusă, Obi-Wan observă graffiti pe un zid parțial distrus. Cuvintele erau scrise cu vopsea roşie aprinsă: *TINERII SE RIDICĂ! SUNTEM TOȚI!* Dădură un colț şi merseră printr-un cartier care prosperase cândva. În timp ce îşi croiau drum printre baricade, prin pieţele odinioară frumoase, Obi-Wan observă şi mai multe graffiti. Toate repetau ceea ce văzuse pe peretele cafenelei.

— Cine sunt *Tinerii*? îl întrebă pe Wehutti, arătând spre graffiti. Sunt un grup organizat?

Wehutti se încruntă.

— Doar nişte copii, prostindu-se. Nu este suficient că trebuie să trăim în case şi grădini distruse de Daan. Copiii noştri trebuie să strice şi ei împrejurimile, murdărindu-le. Ah, iată că am ajuns.

Se opri în fața unui conac odinioară luxos. Un zid solid de durotel fusese ridicat în jurul lui. Avea deasupra colaci de electro-sârmă. Ferestrele erau blocate şi Obi-Wan fu sigur că ar elibera o sarcină electrică dacă ar fi atinse. Casa era acum o fortăreață. Wehutti se opri în fața porții şi îşi lipi ochiul de cititorul de iris. Poarta se deschise şi el le făcu semn să intre. Păşiră într-o curte înconjurată de ziduri. În fața casei era un rastel plin cu arme.

— Mi-e teamă că trebuie să vă lăsați săbiile de lumină aici, spuse Wehutti pe un ton de scuză. Îşi scoase propriile arme din tocurile lor. Acesta este cartierul general al Melidei. Este o zonă fără arme.

Qui-Gon ezită o fracțiune de secundă. Obi-Wan aşteptă să vadă ce va face. Un Jedi nu era niciodată separat de sabia sa de lumină.

— Îmi pare rău, dar dacă încalci regula asta, negocierile vor merge prost pentru voi, spuse Wehutti pe un ton conciliant. Au nevoie de o dovadă că eşti de încredere din moment ce le ceri şi lor să fie. Dar este decizia ta.

Încet, Qui-Gon îşi scoase sabia. Dădu din cap spre Obi-Wan să facă la fel. O puse pe raft, apoi o luă pe a lui Obi-Wan şi o strecură lângă a lui. Wehutti zâmbi.

— Sunt sigur că totul va merge fără probleme. Pe aici.

Qui-Gon îi făcu semn lui Obi-Wan să meargă primul în timp ce el îşi aduna faldurile mantiei mai strâns în jurul corpului. Wehutti veni chiar în spatele lor.

Coridorul era întunecat, iar podeaua de piatră avea găuri. Wehutti îi conduse către o cameră din stânga. Un material întunecat era atârnat peste ferestre, oprind orice lumină. O lampă dintr-un colț emitea o strălucire minusculă care nu reuşea să alunge umbrele. Obi-Wan observă un grup de bărbați şi femei care stăteau la o masă lungă de lângă perete. Păreau să-i aştepte.

— Consiliul Melida, le explică Wehutti în şoaptă. Ei ne conduc poporul.

Închise cu zgomot uşa grea din spatele lor. Obi-Wan auzi un sunet de zăvor. Se uită la Qui-Gon, încercând să citească dacă Maestrul său simțea aceeaşi îngrijorare.

— M-am întors, tovarăşi, anunță Wehutti. Întinse brațul pentru a-i indica pe Obi-Wan şi Qui-Gon. Şi am mai adus doi ostatici Jedi pentru marea noastră cauză!

Wehutti abia terminase de vorbit când Qui-Gon se mişcă. Sabia de lumină era activată în mâna lui, în timp ce zâmbetul încă strălucea pe chipul lui Wehutti. Qui-Gon se întoarse, lovindu-l pe Wehutti în umăr. În acelaşi timp, îi aruncă sabia lui Obi-Wan, sperând că băiatul era pregătit să o prindă.

Qui-Gon fusese pregătit pentru trădarea lui Wehutti. Nu avusese nevoie să-i spună Forța că Wehutti îi condusese într-o capcană. Instinctele îi spuseseră asta înainte chiar să ajungă la porțile Nucleului Interior. Când Wehutti le ceruse să-şi lase armele, Qui-Gon se prefăcuse doar că ezită. Prevăzuse cererea şi planificase deja cum să o ocolească. Fusese uşor să-şi desfăşoare mantia pentru a acoperi recuperarea săbiilor de lumină. Chiar şi cei isteți pot vedea doar ceea ce vor să vadă. Wehutti se felicita deja pentru propria sa ingeniozitate în a-i atrage pe Jedi în capcana lui.

Wehutti căzu cu un strigăt de furie şi durere. Obi-Wan îşi activă propria sabie.

— Uşa, îi spuse Qui-Gon şi se pregăti să se apere împotriva grupului aşezat la masă.

Mai mulți Melida se ridicaseră pe jumătate, dar restul erau încă prea şocați pentru a reacționa. Îl auzi pe Obi-Wan lovind încuietoarea. Doi războinici, un bărbat şi o femeie, reacționaseră mai repede decât ceilalți. Porniră spre Qui-Gon, cu blasterele în mână. Brusc, se aprinse o lumină. Obi-Wan probabil că activase iluminarea în timp ce se lupta cu uşa. Era mai bine că nu luptau pe întuneric, deşi fiecare Jedi era instruit pentru a putea face asta. Qui-Gon îşi suprimă un început de surpriză atunci când soldații Melida fură dezvăluiți pe deplin. Toți erau deja grav răniți. Văzu dovezi ale cărnii sintetice acoperindu-le fețele şi pielea expusă, precum şi membrele din plastoid. Două persoane din grup purtau măşti respiratorii.

*Melida şi Daan se distrug reciproc, bucată cu bucat*ă. Acesta fu doar un gând trecător, dispărând la fel de repede pe cât venise. Qui-Gon ştia că trebuia să se concentreze asupra amenințării. Devie un foc de blaster în timp ce se duse spre Obi-Wan, care topise cu uşurință încuietoarea. Uşa se deschise. Obi-Wan şi Qui-Gon fugiră pe coridor. Duduitul de paşi îi făcu să se oprească. O lumină roşie clipea insistent pe perete. Gratiile căzură brusc peste uşa din față.

— Cineva a declanşat o alarmă tăcută, spuse Qui-Gon.

— Nu vom putea ieşi pe uşa aceea, îl avertiză Obi-Wan.

Se întoarseră spre hol, alergând pentru a găsi ieşirea din spate. Ştiau că aveau puțin timp înainte ca restul soldaților Melida să-i găsească. În timp ce treceau prin diferite puncte de pe hol, suna câte un bip electronic.

— Ăştia sunt senzori de localizare, spuse Qui-Gon. Ne urmăresc. Ştiu exact unde suntem.

La capătul holului ajunseră la o uşă puternic fortificată. Qui-Gon se întoarse spre stânga şi deschise prima uşă pe care o văzu. Vor trebui să iasă pe o fereastră dacă vor putea. Camera avea un tavan înalt şi era plină cu echipamente depozitate: circuite, computere navigaționale, piese de senzori, droizi demontați. Qui-Gon traversă camera spre fereastră. Electro-barele erau dispuse într-o grilă peste fereastră. Dispozitivul de securitate ținea la distanță formele de viață şi chiar rezista unor anumite tipuri de armament. Dar nu putu rezista unei săbii Jedi. Qui-Gon tăie barele cu o singură mişcare, lăsând un spațiu suficient de mare pentru a sări prin el. Apoi făcu acelaşi lucru cu geamul ferestrei.

— Haide, Padawan, îl îndemnă el pe Obi-Wan.

Băiatul sări cu uşurință prin gol. Qui-Gon îl urmă. Ajunseră într-o curte cu ziduri şi fortificații. Zidul putea fi scalat cu uşurință, calculă Qui-Gon. Prea era uşor.

— Haide, Qui-Gon, spuse Obi-Wan nerăbdător.

— Aşteptă. Qui-Gon se apropie de perete. Se ghemui şi îl studie. Este minat, îi spuse el lui Obi-Wan. Detonatoare termice. Dacă urcăm pe el sau chiar sărim peste el, senzorii cu infraroşu ne vor arunca în aer, până la cer.

— Deci suntem prinşi.

— Mă tem că da, răspunse Qui-Gon, cu mintea studiind posibilitățile.

Trebuiau să intre din nou în cetatea Melida şi să lupte pentru a ieşi din ea. Nu aveau prea mult timp. Soldații îşi vor da seama în câteva secunde unde erau.

Qui-Gon se întoarse cu sabia ridicată atunci când auzi un sunet metalic de răzuire. Dar nu era niciunul dintre războinicii Melida. Urmări sunetul spre podea. Un mic grătar de canalizare era împins înapoi. O mână mică şi murdară ieşi din deschidere şi le făcu semn. Obi-Wan se uită nedumerit la Qui-Gon.

— Ce ar trebui să facem? şopti el.

O voce ironică pluti dinspre grătar.

— Haideți, droizi vorbitori. Dezbateți problema. Eu o să aştept. Avem destul timp.

Qui-Gon auzi strigăte şi sunet de alergare dinspre cetate. Soldații ar fi putut să

apară la fereastră în orice moment.

— Hai să mergem, îi spuse el lui Obi-Wan.

Aşteptă ca Padawanul său să se strecoare prin deschizătură. Qui-Gon îl urmă orbeşte, cu picioarele căutând şi găsind treptele unei scări care ducea în jos. Sperând că nu greşise, Qui-Gon coborî.

Obi-Wan îşi pipăi drumul pe scara de metal. Păşi de pe ultima treaptă în apa până la glezne. Qui-Gon îl urmă, mişcându-se cu graţia sa obişnuită, surprinzătoare pentru cineva atât de mare. Era imposibil de spus dacă salvatorul lor era băiat sau fată. Silueta purta o tunică cu glugă şi îşi lipise un deget murdar de buze.

Apoi ridică degetul şi arătă deasupra. Sensul era clar. Dacă nu ar fi complet liniştiţi, paznicii de sus i-ar putea auzi. Paşii de mai sus erau răsunători, iar vocile erau furioase şi insistente. Salvatorul celor doi Jedi se întoarse şi merse foarte încet prin apă, ridicând câte un picior şi strecurându-l cu grijă înapoi în apă, astfel încât să nu se audă niciun sunet de stropire. Obi-Wan îi urmă exemplul. Încet, în linişte, se deplasară mai departe prin tunel. Pereţii erau susţinuţi cu grinzi despicate. Obi-Wan le privi nelinişţit. Tunelul nu i se părea prea sigur. Totuşi, era o îmbunătăţire faţă de ieşirea prin luptă dintr-o fortăreaţă puternic înarmată.

De îndată ce puseră o oarecare distanţă între ei şi gaura de intrare, măriră ritmul. Merseră prin ceea ce părură a fi kilometri de tunel prin apă şi noroi.

Ocazional, apa le ajungea până la genunchi. Salvatorul îi conducea prin vechile tuneluri de canalizare, iar mirosul era îngrozitor. Obi-Wan încercă să nu se sufoce. Salvatorul lor părea să nu observe mirosul, menţinând acelaşi ritm încordat, hotărât. În cele din urmă, ajunseră într-un spaţiu boltit, mare, iluminat de mai multe baghete luminoase montate pe pereţi. Pământul era uscat, iar aerul era mai proaspăt.

Camera era presărată cu blocuri de piatră dreptunghiulară, acoperite cu muşchi. În pereţi se vedeau şi mai multe blocuri.

— Morminte, murmură Qui-Gon. Este un vechi teren pentru odihna veşnică.

Unul dintre morminte, curăţat de muşchi, emana o strălucire albă pală în întuneric. În jurul ei erau dispuse mai multe scaune. Un grup de băieţi şi fete tineri – unii de aceeaşi vârstă cu Obi-Wan, alţii mai tineri – stăteau, mâncând din boluri, la o masa improvizată. Un băiat înalt, cu părul întunecat, le observă intrarea. Se ridică în picioare.

— I-am găsit, anunţă salvatorul lor.

Băiatul aprobă din cap.

— Bine aţi venit, Jedi, spuse el solemn. Noi suntem *Tinerii*.

În jurul lor, zidurile părură să se mişte. Siluetele căpătau formă şi deveneau băieţi şi fete, apărând din umbră şi de după morminte, pentru a se aduna în jurul lui Obi-Wan şi Qui-Gon. Surprins, Obi-Wan se uită la feţele lor. Cei mai mulţi dintre ei erau slabi şi îmbrăcaţi în zdrenţe. Toţi purtau arme improvizate, prinse la curele sau în tocurile pentru umăr. Îi priviră curioşi, fără să încerce să fie politicoşi. Băiatul înalt păşi înainte. Purta o placă de piept de armură ponosită, din plastoid.

— Eu sunt Nield. Îi conduc pe *Tineri*. Aceasta este Cerasi.

Salvatorul lor îşi dădu gluga pe spate, iar Obi-Wan văzu că era o fată care avea aproximativ vârsta lui. Părul ei arămiu era tuns scurt şi neregulat. Avea o faţă mică, cu bărbia ascuţită. Ochii ei verzi pal erau ca nişte cristale, sclipind chiar şi în încăperea aceea întunecată.

— Vă mulţumim că ne-aţi salvat, spuse Qui-Gon. Acum, ne puteţi spune de ce aţi făcut-o?

— Aţi fi fost un pion în jocul războiului, spuse Nield cu o ridicare din umeri. Preferăm ca jocul acesta să se termine.

— Am văzut pe pereţi graffiti despre *Tineri*, spuse Obi-Wan. Tu eşti Melida sau Daan?

Cerasi clătină din cap.

— Suntem *toţi*, spuse ea, ridicându-şi bărbia cu mândrie.

— Şi vreţi să se oprească războiul? întrebă Qui-Gon.

— Există un armistiţiu, sublinie Obi-Wan.

Nield flutură din mână.

— Războiul va începe din nou. Mâine, săptămâna următoare – întotdeauna reîncepe. Nici chiar cei mai în vârstă dintre bătrâni nu-şi mai amintesc care a fost nemulţumirea iniţială. Nu-şi mai amintesc de ce a început războiul. Îşi amintesc doar de bătălii. Ei păstrează arhivele şi merg o dată pe săptămână ca să-şi reamintească reciproc de sângele care a fost vărsat. Ne-au făcut şi pe noi să mergem.

— Sălile Dovezilor, spuse Obi-Wan, dând din cap.

— Da, cheltuiesc banii cu sălile acelea în timp ce oraşele se prăbuşesc în jurul nostru, spuse Nield disprețuitor. În timp ce copiii mor de foame iar bolnavii mor din lipsă de provizii medicale. Atât Melida, cât şi Daan, folosesc suprafeţe uriaşe de pământ pentru ele, în timp ce nu mai există pământ pentru ferme, nu mai e pământ care să nu fi fost marcat de război sau preluat pentru a pregăti mai multe războaie.

— Cu toate astea, continuă să lupte, zise Cerasi. Ura nu se opreşte niciodată.

— Şi pe cine apără glorioşii noştri lideri? întrebă Nield. Numai morţii. Făcu un semn către morminte. Morţii sunt peste tot pe Melida/Daan. Nu mai avem spaţii unde să-i punem. Ăsta este un cimitir vechi şi există multe altele deasupra noastră. *Tinerii* sunt cu cei vii. Depinde de noi să ne luăm planeta înapoi. Generaţia de mijloc a dispărut – părinţii noştri sunt morţi. Oricine a rămas, s-a alăturat bătrânilor pentru a continua să lupte. Chiar acum, tactica este folosirea lunetiştilor şi a sabotajului, deoarece majoritatea armamentului şi muniţiei au fost epuizate în ultima mare bătălie.

— Aproape că nu mai există nave de luptă, le spuse Cerasi. Şi Melida, şi Daan, varsă banii pe care îi mai au în fabrici, pentru a face mai multe arme. Îi obligă pe copii să lucreze în ele. Forţează pe oricine are peste paisprezece ani să se alăture armatei lor. De aceea ne-am ascuns în subteran. Ori asta, ori muream.

Obi-Wan privi în jur la feţele băieţilor şi fetelor din jurul lui. Din ceea ce văzuse în scurtul său timp petrecut pe planetă, ştia că Nield şi Cerasi aveau dreptate. Bătrânii îşi distrugeau planeta. Legea morală, onorată în timp, de a îmbunătăţi o lume pentru generaţiile viitoare, nu îşi avea locul aici. Chiar şi copiii erau sacrificaţi pe altarul urii. Obi-Wan îi admiră pentru lupta lor.

— De aceea v-am salvat de Wehutti, explică Nield. Consiliul de Război plănuia să vă folosească drept ostatici pentru a forţa Consiliul Jedi să sprijine un guvern Melida. Sperau să-i forţeze să vorbească în numele lor în Senatul de pe Coruscant.

— Atunci nu-i cunoaşte deloc pe Jedi, remarcă Qui-Gon.

Un băiat zvelt vorbi:

— Nu ştie nimic, spuse el pe un ton glumeţ. E un Melida.

Nield sări înainte ca un proiectil de puşcă blaster. Îşi înfăşură amândouă mâinile în jurul gâtului băiatului şi îl ridică de pe podea. Picioarele băiatului zvâcniră în timp ce Nield îl strângea de gât. Ochii băiatului se lărgită într-o rugăminte disperată. Scoase un scâncet neliniştit, încercând să inspire. Nield îl strânse şi mai tare. Qui-Gon făcu un pas înainte, dar în acelaşi moment, Nield slăbi strânsoarea. Băiatul căzu pe podea, gâfâind.

— Nu se vorbeşte aşa aici, spuse Nield. Niciodată. Suntem *toţi*. Towan, vei dormi trei zile în Scurgerea numărul Doi pentru asta.

Băiatul aprobă din cap, cu mâinile pe gât, protejându-se, încercând să gâfâie după aer. Nimeni nu îl privi în timp ce se strecura în spatele grupului şi dispărea în umbre.

— Vă vom ajuta să o localizaţi pe Tahl, zise Nield, revenind calm la conversaţie de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic. Dar trebuie să ne ajutaţi şi voi, de asemenea.

Obi-Wan trebui să se oprească să strige: *Desigur că vă vom ajuta!* Maestrul său trebuia să o spună. Niciodată, în vreo misiune, nu mai întâlnise o cauză care să pară atât de justă. Fuseseră trimişi aici să o salveze pe Tahl, dar cu siguranţă că îi puteau

continua misiunea de gardian al păcii. Era în interesul galaxiei să stabilizeze planeta.

Nield le oferea o şansă să facă asta, laolaltă cu îndeplinirea misiunii lor principale. Îl aşteptă pe Qui-Gon să vorbească. Toate feţele din încăpere se întoarseră expectative spre Cavalerul Jedi înalt şi robust.

— Am vorbit cu Melida, spuse Qui-Gon precaut. Am vorbit cu voi. Dar nu avem o imagine completă a ceea ce se întâmplă aici. Nu pot să vă promit ajutor până nu văd ceva din Daan.

Dură un moment pentru ca ceea ce spusese Qui-Gon să fie înţeles. Apoi faţa lui Nield se îmbujoră de mânie.

— Vrei să vezi ceva din Daan? întrebă el provocator. Eu sunt un Daan. Vino cu mine. Îţi arăt că Daanii nu sunt mai buni decât Melida. Şi nici mai răi.

Cerasi deschise din nou drumul prin tuneluri, în cealaltă direcţie decât cea pe unde intraseră, direct spre teritoriul Daan.

— Cerasi cunoaşte fiecare pas din tunelurile astea, explică Nield care mergea în spatele ei. Mânia îi trecuse la fel de repede cum venise. A fost prima care a coborât aici, ca să trăiască.

— De ce şi-a părăsit viaţa de deasupra? întrebă Qui-Gon.

— A văzut cum stau lucrurile, la fel ca şi mine, răspunse Nield. Acolo nu este viaţă pentru noi. Aici jos avem noroi şi murdărie, dar şi speranţă. Dinţii îi străluciră în întuneric când zâmbi. S-ar putea vi se pară ciudat, dar suntem mai fericiţi aici.

— Nu este deloc ciudat, spuse Obi-Wan.

— *Tinerii* au fost cei care au susţinut tunelurile? întrebă Qui-Gon. Lucrarea pare recentă.

Nield aprobă din cap înainte să se strecoare printr-o deschizătură mică, apoi îi aşteptă să intre în noul tunel.

— Am făcut-o puţin câte puţin, bucată cu bucată. Tunelurile au fost construite în timpul celei de-a optsprezecea bătălii pentru Zehava. Daan a extins tunelurile de apă şi canalizare şi au intrat în încăperile funerare subterane din al zecelea război, lucrând pe ascuns noaptea, pentru a intra în sectorul Melida. Pe atunci, oraşul era împărţit între nord şi sud. Au câştigat acea bătălie.

— Şi apoi, cea de-a nouăsprezecea bătălie pentru Zehava a avut loc abia şase luni mai târziu, spuse Cerasi, ascultându-i. Luptele nu se opresc niciodată. Ei nu o vor face niciodată, dacă nu acţionăm noi. Cerasi se opri. Lumina se filtra dintr-o crăpătură în piatră de deasupra capului lor. Aici.

Qui-Gon privi tavanul curbat al tunelului:

— Unde?

Cerasi desprinse un cablu de tensiune de la centură. Îl aruncă cu pricepere şi, cu o mişcare din încheietură, îl înfăşură jurul unui cârlig încorporat în tavan. Cerasi îl testă, apoi îi aruncă o privire lui Qui-Gon şi făcu o grimasă.

— Nu-ţi face griji, te va ţine chiar şi pe tine.

Se ridică pe cablu, o mână după alta. Când ajunse aproape de vârf, sări de pe coardă şi îşi agăţă degetele într-o crăpătură din piatră. Rămase acolo, apăsându-şi faţa de crăpătură.

— E liber, strigă ea încet.

Se împinse şi se legănă tare, înclinându-şi corpul înapoi până când ajunse aproape invers. Folosind impulsul, lovi cu picioarele în piatră. Se dislocă, şi la următoarea leagănare, îi dădu o lovitură mai blândă pentru a o da din drum. Qui-Gon auzi o bubuitură când piatra lovi pământul de deasupra. La următoarea legănare, Cerasi îşi prinse cu uşurinţă picioarele în deschizătură, apoi îşi îndoi corpul pentru a se strecura afară. Întreaga operaţiune abia dacă durase treizeci de secunde. Qui-Gon admiră agilitatea şi forţa lui Cerasi.

Ea îşi băgă capul înapoi:

— Nu e nimeni.

Rând pe rând, ceilalţi trei se ridicară singuri în sus pe cablu şi apoi ieşiră prin

deschizătură. Nu erau la fel de grațioşi şi de rapizi ca Cerasi, dar reuşiră.

Qui-Gon se trezi într-un depozit situat într-o clădire de serviciu din spatele unei moşii abandonate. Era un loc inteligent pentru a ascunde o intrare în tuneluri.

Acum Nield deschidea drumul, deoarece era familiarizat cu sectorul Daan.

— Nu vă faceți griji, le spuse el Jedilor. Sunt Daan şi mă ştiu mulți pe aici. Sunteți mai în siguranță pe teritoriul Daan. Cel puțin ei nu vor să vă ia ostatici.

Acum, când Qui-Gon avu mai mult timp, putu să studieze Sectorul Daan mai îndeaproape. Nu părea prea diferit de Nucleul Interior. Erau clădiri abandonate, bombardate. Baricade. Alimentele lipseau din magazine. Şi, pretutindeni, oamenii îşi desfăşurau activitatea zilnică cu arme vechi şi ponosite prinse la piept, la şolduri, şi la glezne. Nu văzu multe fețe mai tinere de şaizeci de ani sau mai mari de douăzeci.

— A fost un oraş frumos, remarcă Nield, cu vocea tristă. Am văzut desene şi holograme. A fost reconstruit complet de şapte ori. Când eram foarte tânăr, îmi amintesc de copaci şi flori şi chiar un muzeu care nu avea nicio legătură cu morții.

— Nu au fost baricade timp de cinci ani, spuse încet Cerasi.

— Daan şi Melida se amestecau în ambele sectoare. În unele cartiere chiar trăiau şi munceau cot la cot. Apoi au inceput a Douăzeci şi Cincea Bătălie pentru Zehava.

— Dar părinții tăi, Cerasi? întrebă Obi-Wan.

Expresia lui Cerasi fu greu de citit. Părea să lupte cu decizia de a împărtăşi o parte din povestea ei.

— Ura i-a distrus, ca pe atâția alții. Mama mea a murit în timp ce efectua un raid de lunetist. Fratele meu a fost trimis la muncă, la țară, într-o fabrică de muniții, şi, de atunci, nu am mai auzit niciun cuvânt de la el.

— Şi tatăl tău?

Fața lui Cerasi deveni de piatră.

— Este mort, spuse ea fără nicio intonație.

E o poveste acolo, gândi Qui-Gon. Îşi dădu seama că fiecare dintre tineri avea una similară, plină de tristețe şi tragedie, de părinți pierduți prea devreme, de familii distruse. Aceea era legătura dintre ei.

Qui-Gon văzu înainte o pată de apă albastră. Merseră pe un bulevard larg, sărind peste găuri mari unde căzuseră torpilele protonice.

— Ăsta e lacul, spuse Nield. Veneam aici să înot când eram mic. Acum veți vedea ce au făcut Daan.

Pe măsură ce se apropiau, peticul albastru pe care îl zărise Qui-Gon printre două clădiri, se lărgi şi putură vedea că lacul era destul de mare. Ar fi putut fi frumos, dacă nu ar fi fost clădirea joasă, masivă, din piatră neagră, care plutea uşor deasupra apei pe motoare repulsoare.

— O altă Sală a Dovezilor, spuse Nield dezgustat. Asta fusese ultima zonă de apă rămasă pe o mie de kilometri. Acum nu se mai pot bucura de ea decât morții.

Vântul îi ciufuli părul lui Nield în timp ce privea scena. Privirea lui dezgustată se înmuie într-una de tristețe şi Qui-Gon îşi imagină că îşi amintea una dintre acele zile în care înotase. Îşi dădu brusc seama cât de tânăr arăta Nield. În subteran, felul lui de a se purta îl făcuse să pară mai în vârstă decât Obi-Wan, dar erau cam de aceeaşi vârstă. Qui-Gon aruncă o privire rapidă spre Cerasi. Chipul ei suplu şi drăguț era palid, aproape supt, dar putea vedea în continuare copilul care fusese odată.

Erau cu toții atât de tineri, gândi el întristat. Prea tineri pentru treaba pe care şi-o asumaseră – să îndrepte secolele de greşeli, să salveze o lume ruptă de tensiuni şi lupte.

— Veniți, spuse Nield. Să vedem cum vorbesc morții fericiți.

Merse înainte şi îl urmară. Intrară pe uşa din piatră şi merseră repede pe culoare, trecând pe lângă monumente. Activă holograma după holograma, dar nu se opri să le audă poveştile. Vocile lor umpleau camera uriaşă, răsunând cu poveştile

lor de răzbunare şi ură. Nield începu să alerge, apăsând glob după glob pentru a activa fantomele. În cele din urmă, se opri în fața ultimei holograme pe care o activase. Era un bărbat înalt, cu părul până la umeri, purtând armură.

— Sunt Micae, fiul lui Terandi din Garth, din Ținutul de Nord, spuse holograma. Nu eram decât un băiat atunci când Melida au invadat Garth şi mi-au dus semenii în tabere. Au murit mulți acolo, inclusiv...

— Şi de ce au făcut Melida asta, prostule? batjocori Nield imaginea, acoperind lista morților. Poate pentru că soldații Daan din Ținutul de Nord au atacat aşezările Melida fără avertisment, ucigând sute de persoane?

Povestea războinicului continuă:

— ...şi mama mea a murit în ziua aceea fără să se reîntâlnească vreodată cu tatăl meu. Tatăl meu a murit în marea Bătălie a Câmpiilor, răzbunându-se pe Melida pentru Bătălia Nordului...

— Care se petrecuse cu un secol înainte! îl batjocori Nield.

— ...şi astăzi mă duc la luptă cu cei trei fii ai mei. Cel mai mic fiu al meu este încă prea mic pentru a ni se alătura. Mă lupt astăzi pentru ca el să nu trebuiască să lupte niciodată...

— Slabe şanse! râse Nield.

— Vrem dreptate, nu răzbunare. Şi de aceea ştim că vom triumfa.

Războinicul ridică pumnul, apoi îl deschise într-un gest de pace.

— Mincinoşi şi proşti! strigă Nield. Se îndepărtă brusc de hologramă. Hai să plecăm de aici. Nu le mai pot suporta vocile stupide.

Ieşiră în aer liber. Norii cenuşii se adunaseră deasupra, iar apa părea aproape la fel de neagră ca marea sală care plutea deasupra ei, aruncând o umbră lungă. Era greu de spus unde se termina clădirea şi unde începea apa.

— Vezi? îl întrebă Nield pe Qui-Gon. Nu se vor opri niciodată. *Tinerii* sunt singura speranță a acestei lumi. Ştiu că Jedii sunt înțelepți. Trebuie să vedeți că lupta noastră este justă. Nu merităm o şansă?

Ochii aurii ai lui Nield ardeau de fervoare. Qui-Gon îi aruncă o privire lui Obi-Wan. Văzu că băiatul nu era doar mişcat de cuvintele lui Nield, ci şi profund agitat. Asta îl nelinişti. Deşi inima unui Jedi putea fi atinsă, era de datoria lui să rămână nepărtinitor şi calm. Situația de aici era complicată şi volatilă. Aveau nevoie de minți clare pentru a se descurca. Instinctul îi spunea că era mai bine să nu ia partea nimănui. Dar mai era şi problema lui Tahl. Salvarea ei era principala lor misiune. Nield îi promisese ajutorul. Se va mai ține oare de promisiune?

— Ştiu unde este ținută Tahl, spuse Nield, aproape ca şi cum i-ar fi citit mintea lui Qui-Gon. Este în viață.

— Ne poți duce acolo? întrebă Qui-Gon.

— Cerasi poate, spuse Nield. Este bine păzită. Dar am un plan ca să mă ocup de problema asta. În timp ce voi o salvați pe Tahl, *Tinerii* vor lansa un atac surpriză.

— Nu sunt sigur cât de surprinzător ar fi atacul, având în vedere că Melida ştiu că Jedii sunt liberi, spuse Qui-Gon. Se vor aştepta la asta.

— Dar nu se vor aştepta la un atac Daan.

— Daan intenționează să atace? întrebă Obi-Wan.

— Nu, răspunse Nield. Dar asta nu înseamnă că Melida nu pot crede că da. Planul nostru este să organizăm atacuri diversive atât în Sectoarele Melida cât şi Daan. Melida vor crede că atacă Daan şi îşi vor trimite forțele pe străzi pentru a se apăra. Daan vor face la fel. Îți promit confuzie şi haos. Atunci vei putea să te duci după Tahl.

— Dar nu aveți arme, spuse Obi-Wan. Cum vreți să atacați?

— Avem un plan, spuse Nield pe un ton misterios. Tot ce vă cerem este să stați în încăperea subterană şi să nu-i contactați pe Melida. Chiar acum, ei vă caută peste tot. Este mai bine ca forțele lor să fie ocupate cu treaba asta, astfel încât noi să ne putem face treaba noastră.

— Deci vezi cât de uşor facem să vă fie treaba? întrebă Cerasi. Tot ce vă cerem este să nu faceți nimic.

— Noi ne vom ocupa de diversiune, continuă Nield. Voi vă veți ocupa de Tahl. Ştiu, de asemenea, că rănile ei au fost grave. Are nevoie de asistență medicală.

Iritat, Qui-Gon se uită spre apă ca să câştige timp. Ştia că Nield îl şantaja, forțându-l să-i îndeplinească dorințele, astfel încât Qui-Gon să-şi poată îndeplini misiunea. Era manevrat de un copil. Şi Obi-Wan, după cum putea vedea, se bucura de asta. Se întoarse spre Nield şi Cerasi.

— Bine, spuse el. Obi-Wan şi cu mine vom aştepta să ne duci la Tahl. Obiectivul nostru principal este salvarea ei. După aceea, sunteți pe cont propriu. Este suficient?

Nield rânji.

— Este tot ce ne trebuie.

* * *

Înapoi în tunel, începură pregătirile. Nield şi Cerasi îi strânseseră pe restul *Tinerilor*, adâncindu-se în discuții. Obi-Wan stătea liniştit la masă, urmărindu-i. Determinarea de pe fețele lor îi spuse că oricare ar fi fost rezultatul, Daan şi Melida vor avea parte de o mare surpriză în zorii zilei următoare. Qui-Gon păşea în cealaltă parte a camerei, manifestând o nerăbdare rară la el.

— Dacă aveți nevoie de ajutor cu strategia..., începu el.

Cerasi se întoarse.

— Nu, spuse ea scurt. Nu avem nevoie de niciun ajutor.

— O altă opinie nu poate decât să vă întărească şansele, spuse Qui-Gon calm.

De data asta, Cerasi nu se mai obosi să se întoarcă. Nield nici măcar nu se uită la el.

— Nu vrem ajutorul tău, Jedi, spuse Cerasi, chiar mai dur decât înainte.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Qui-Gon pentru a-i evalua reacția. Îl văzu pe Maestrul său luptându-se cu iritarea. Dar, deşi Qui-Gon putea fi impulsiv, nu era niciodată meschin. Iritarea îl părăsi şi abordă masca sa obişnuită de calm.

— Padawan, voi explora tunelurile, îi spuse lui Obi-Wan cu o voce joasă. Este mai bine să nu ne bazăm în totalitate pe *Tineri* pentru a ne ghida. Rămâi aici.

Obi-Wan aprobă din cap. De data asta nu voia să-l însoțească pe Qui-Gon. Voia să rămână şi să-i urmărească pe *Tineri* planificând bătălia. Cerasi îi împărți în echipe şi le repartiză sarcinile. Aveau doar arme improvizate, fabricate din resturi. Cea mai evidentă armă era o praştie puternică care arunca bile cu laser. Bilele abia puteau înțepa o formă de viață dacă o atingeau, dar dacă loveau un obiect dur, scoteau un sunet ca de blaster.

Pe tot parcursul după-amiezii, Obi-Wan încercă să se obişnuiască cu sunetul înăbuşit al exploziilor. Jucăriile de război făcuseră parte din copilăria atât a copiilor Melida, cât şi Daan. *Tinerii* le modificaseră pentru a le amplifica efectele sonore. Lucrau în camerele ramificate din tunelul principal, umplând armele cu pietricele şi vopsea. Cerasi lucra într-un colț la o grămadă de praştii, cioplindu-le cu un cuțit ascuțit şi testându-le acuratețea cu vată de flimsiplast. Flimsiplastul zbura pe distanțe mari, lovind acelaşi bloc de piatră cu o precizie mortală. Cerasi lucra neobosită, fără pauză.

— Aş vrea să te ajut, spuse Obi-Wan, apropiindu-se de ea. Nu cu strategie, adăugă el repede. Ştiu că aveți totul sub control. Dar te pot ajuta cu astea.

Cerasi îşi împinse o şuviță de păr din ochi şi zâmbi uşor.

— Bănuiesc că am fost cam dură cu şeful tău Maestru, nu?

— Nu este şeful meu, spuse Obi-Wan. Nu asta este calea Jedi. E mai degrabă un ghid.

— Sigur, cum spui tu. Dar dacă mă întrebi pe mine, bătrânii cred întotdeauna

că ei ştiu cel mai bine. Pur şi simplu ne stau în drum. Îi întinse un cuțit lui Obi-Wan. Dacă le poți ciopli la aceeaşi grosime cu cele pe care le-am făcut eu, le-am putea termina mai repede.

Obi-Wan se aşeză şi începu să cioplească lemnul suplu cu cuțitul.

— Care credeți că sunt şansele noastre de succes mâine?

— Excelente, spuse Cerasi fermă. Ne bazăm pe ura celor două sectoare. Tot ce trebuie să facem este să creăm iluzia bătăliei. Ambele părțile vor reacționa fără să se deranjeze să verifice dacă au fost raportate focuri de blaster şi lansări de torpile. Se aşteaptă la război în orice moment.

— Bătălia poate fi o iluzie, dar pericolul nu va fi, sublinie Obi-Wan. Ambele părți vor avea arme adevărate.

Cerasi clătină din cap.

— Nu mi-e frică.

— Conştientizarea fricii te poate proteja dacă nu te copleşeşte, spuse Obi-Wan.

Cerasi pufni.

— Asta este una dintre spusele şefului tău Maestru Jedi?

Obi-Wan se înroşi.

— Da. Şi am constatat că este adevărată. Conştientizarea fricii este un instinct care te avertizează să fii atent. Oricine merge în luptă spunând că nu se teme este un prost.

— Ei bine, atunci sunt proastă, Pada-Jedi, spuse Cerasi categoric. Mie nu îmi e frică.

— Ah, spuse uşor Obi-Wan. Mergi într-o luptă glorioasă fără frică, încrezătoare că duşmanul tău se va prăbuşi.

Repeta laudele deşarte ale morților din Sălile Dovezilor, iar Cerasi ştiu asta. Se înroşi la fel cum făcuse Obi-Wan cu câteva momente înainte.

— Şi mai multă înțelepciune Jedi. Este o minune că ai reuşit să supraviețuieşti atât de mult, dacă tot continui să spui prostiile pe care le spun alții, spuse Cerasi în cele din urmă cu o jumătate de zâmbet. Bine, înțeleg ce vrei să spui. Nu sunt mai bună decât strămoşii mei, mărşăluind orbeşte într-o bătălie pe care o voi pierde.

— Nu spun că vei pierde.

Cerasi se opri, văzându-l pe Obi-Wan cu adevărat pentru prima dată.

— Bine, poate că voi simți frică în ziua bătăliei. Dar azi mă simt pregătită. Acesta este primul pas către justiție. Abia aştept să o fac. Aveți vreo vorbă înțeleaptă despre asta?

— Nu, recunoscu Obi-Wan. Cerasi nu se asemăna cu nimeni întâlnit înainte. Justiția este ceva pentru care merită să lupți. Dacă nu aş crede asta, nu aş fi Jedi.

Cerasi îşi puse jos praştia.

— A fi Jedi este la fel de important pentru tine, cum este pentru mine să fac parte dintre *Tineri*, observă ea, ochii ei verzi precum cristalul studiindu-l. Cred că diferența este că *Tinerii* nu au niciun ghid. Ne îndrumăm noi înşine.

— A fi ucenic este ceva onorabil, răspunse Obi-Wan.

Dar se temea că vorbele lui erau fără sens. Era obişnuit să le spună şi să le creadă din toată inima. Să fie Jedi era esența ființei lui. Dar, în doar câteva ore cu *Tinerii*, văzuse un angajament care îl derutase la fel de mult pe cât îl agitase.

Desigur, mai văzuse un angajament profund la Templu, printre elevii Jedi. Dar, la unii dintre studenți, se părea că era amestecată adeseori şi mândria. Ei erau elita, aleşi dintre milioane de ființe pentru a fi instruiți.

Ori de câte ori Yoda vedea mândrie la vreun student Jedi, găsea modalități de a-l face să şi-o expună şi de a-l repune pe calea cea bună. Mândria era deseori bazată pe aroganță şi nu avea ce căuta într-un Jedi. O parte din instruirea Jedi urma să elimine mândria şi să înlocuiască siguranța cu smerenia.

Forța înflorea doar în cei care ştiau că erau conectați cu toate formele de viață.

Aici, în tuneluri, Obi-Wan văzuse o puritate pe care abia o întrezărise în

discuțiile sale cu Yoda sau observându-l pe Qui-Gon. Acea puritatea era în cei de o vârstă cu el. Nu trebuiau să se străduiască pentru ea. Chiar o posedau. Poate pentru că ei credeau într-o cauză care era mai mult decât un simplu concept în mintea lor. Li se dezvoltase în sânge şi în oase, născându-se din suferința lor.

Se simțea defensiv, de parcă Cerasi i-ar fi atacat devotamentul pentru Jedi.

— Nield este liderul *Tinerilor*, sublinie el. Deci ai şi tu un şef.

— Nield este cel mai bun la strategie, spuse Cerasi. Dacă nu am avea pe cineva care să ne organizeze, ne-am destrăma.

— Şi pe cineva care să vă pedepsească? întrebă Obi-Wan, amintindu-şi cum aproape că îl strangulase Nield pe băiat.

Cerasi ezită. Vocea ei se înmuie atunci când continuă.

— Nield poate părea dur pentru tine, dar aşa şi trebuie să fie. Am fost învățați să urâm înainte încă dinainte să putem merge. Trebuie să fim fermi pentru a elimina ura. Viziunea noastră asupra unei lumi noi poate supraviețui numai dacă dispare ura. Trebuie să uităm tot ce am fost învățați. Trebuie să începem din nou. Nield ştie asta mai bine decât oricine. Poate pentru că a avut-o mai mult decât oricare dintre noi.

— Cum adică? întrebă Obi-Wan.

Cerasi oftă. Lăsă jos praşiile la care lucrase.

— Ultima hologramă pe care a declanşat-o – cea pe care a batjocorit-o – a fost a tatălui său. A intrat în luptă cu cei trei frați ai lui Nield. Toți au murit. Nield avea doar cinci ani. O lună mai târziu mama lui s-a pregătit pentru a lua parte la următoarea mare bătălie. L-a lăsat cu o verişoară, o tânără fată care îi era mai mult ca o soră. Mama lui a plecat la luptă şi a fost ucisă şi ea. Apoi, Melida le-au invadat satul. Verişoara a scăpat şi l-a adus în Zehava. A avut parte de câțiva ani paşnici, dar apoi Daan au atacat sectorul Melida şi verişoara sa a trebuit să lupte. Avea şaptesprezece ani, era suficient de mare pe atunci. A murit, de asemenea. Nield a fost lăsat pe străzi, să se descurce singur. Avea opt ani. Au fost unii care au încercat să aibă grijă de el. Nu stătea cu nimeni, dar se adăpostea şi mânca atunci când avea nevoie. Nu voia să mai depindă de nimeni. Poți da vina pe el pentru asta?

Obi-Wan şi-i imaginã pe toți acei oameni care îl iubiseră pe Nield – murind cu toții, unul după altul.

— Nu, spuse el încet. Nu-i reproşez nimic din toate astea.

Cerasi oftă.

— Ideea este că eu am fost crescută să mă gândesc la Daani ca la animale, mai prejos de oameni. Nield a fost primul Daan pe care l-am cunoscut. El a fost cel care i-a unit atât pe orfanii Daan cât şi Melida. El a mers în centrele de îngrijire şi i-a adunat, le-a promis libertate şi pace. Apoi s-a asigurat că o au. Dacă ar fi rămas în centrele de îngrijire, în cele din urmă ar fi fost luați.

— Luați? întrebă Obi-Wan.

— Atât Melida, cât şi Daan se bazează pe copii orfani pentru a munci în fabrici sau pentru recrutare, dacă sunt destul de mari, spuse Cerasi categoric. Fie muncesc, fie luptă. Este uşor să-i găseşti în centrele de îngrijire din oraş. În oraşe şi sate, copiii pur şi simplu fug.

— Unde?

Cerasi se încruntă.

— Trăiesc mâncând roadele pământului sau din ceea ce recuperează. Există triburi întregi de copii dincolo de zidurile oraşului. Nield a lucrat din greu pentru a-i organiza şi pe ei. Păstrează contactul prin comunicatoare furate. Nu mai vor război. Cerasi se întoarse spre el. Deci, mă întrebi care vor fi şansele noastre de succes şi ştiu că ți-am răspuns. Dar, de fapt, nici măcar nu mă pot gândi la şanse sau cote. Vom reuşi pentru că trebuie. Lumea noastră devine pustie din cauza războiului, Obi-Wan. Numai noi îl mai putem opri.

Obi-Wan dădu din cap. Simțea el însuşi că începea să o înțeleagă Cerasi. Văzu

că duritatea ei masca sentimente profunde.

— Ne-ar fi de folos ajutorul vostru, totuşi, continuă Cerasi. Aveți legături cu Consiliul Jedi şi ei au legături pe Coruscant. Pot arăta întregii galaxii că lupta noastră este justă. Suportul Jedi ar însemna totul.

— Cerasi, nu pot să-ți promit sprijin Jedi, spuse liniştit Obi-Wan. În mod surprinzător, îşi puse mâna peste a ei. Nu pot decât să-ți promit ajutorul meu.

Privirea ei strălucitoare o susținu pe a lui.

— De ce nu vii cu Nield şi cu mine mâine? Facem primul raid în zona Daan.

Obi-Wan ezită. În calitate de ucenic Jedi, ar fi încălcat regulile dacă era de acord fără să-i ceară permisiunea lui Qui-Gon. Dar dacă îl întreba, Qui-Gon ar fi refuzat, cel mai probabil. Încălcase deja regulile, angajându-şi propriul sprijin pentru Cerasi şi cauza ei. Acea promisiune ar fi putut intra în conflict cu misiunea Jedi.

Dar nu se putu abține. Cauza *Tinerilor* îi vorbise direct în inimă. Ca Jedi, nu lupta pentru familia sa, pentru propria sa lume sau pentru propriul său popor. Lupta pentru ceea ce Yoda şi Consiliul – şi Qui-Gon – decideau că trebuia să lupte.

Cerasi şi Nield îşi definiseră propria luptă. Obi-Wan simți un fior de invidie profundă pentru ei. Pierduse atât de mult timp cu cei mai în vârstă decât el. Le ascultase atât de des înțelepciunea. Acum se simțea întâmpinat de ceva diferit. Putea face parte dintr-o comunitate – nu-şi dăduse seama cât de mult îi era dor de o comunitate de băieți şi fete de vârsta lui.

Mâna lui Cerasi se simțea caldă sub a lui. Degetele ei erau subțiri şi delicate. Deodată, se împletiră cu ale lui şi strânseră, iar el le simți forța.

— Vei veni? întrebă ea.

— Da, spuse el. Voi veni.

* * *

În noaptea aceea, *Tinerii* desfăcură cuverturi pentru dormit peste morminte.

Qui-Gon găsit un spațiu liber lângă una dintre intrările în tunelurile adiacente, unde aerul era mai proaspăt. Obi-Wan se apropie stingherit de el.

— Nield şi Cerasi mi-au cerut să împart camera cu ei, spuse el. Ei veghează asupra copiilor mai mici.

Qui-Gon îi aruncă o privire întrebătoare, dar aprobă din cap.

— Somn uşor, Padawan.

Obi-Wan luă o pătură de dormit şi se întoarse la Nield şi Cerasi. Dormiră într-o mică anticameră a marii încăperi. Nield îşi puse un deget la buze când intră Obi-Wan.

— Copiii dorm, şopti el. Ar trebui sa dormim şi noi. Vom avea nevoie de toată odihna pentru mâine. Îşi puse mâna pe antebraţul lui Obi-Wan. Cerasi mi-a spus că ni te vei alătura. Sunt onorat.

— Este o onoare pentru mine să vă ajut, răspunse Obi-Wan.

Se aşeză pe podea lângă Nield şi Cerasi. Nu credea că va putea dormi, dar respirația liniştită a copiilor îl ademeni.

* * *

Era greu de spus ce oră era când se trezi. Cerasi se ridică din zona ei de dormit şi se aplecă peste Nield pentru a-i atinge umărul. Nield era deja treaz şi se ridică imediat. Obi-Wan se ridică şi el. Era gata.

Nu acționa ca un Jedi, ci ca o persoană – ca un prieten. Îşi luă sabia de lumină şi praştia pe care i-o dăduse Cerasi cu o seară înainte. Era o ieşire din anticameră care dădea direct într-un tunel ce ducea spre sectorul Daan. Qui-Gon nu îl va vedea plecând. Obi-Wan ştia că greşea pentru că nu cerea permisiunea, şi nu era sigur cât de furios va fi Qui-Gon când va descoperi că plecase.

La urma urmei, Qui-Gon însuşi se oferise să ajute cu strategia pentru bătălie.

Obi-Wan se bucură că luase decizia aceea atunci când li se alătură lui Nield şi Cerasi pe străzile pustii din zona controlată de Daan. Cei trei se mişcau în aerul rece al dimineții ca unul singur. Mergeau decişi pe străzile pustii, paşii moi abia scoțând vreun sunet. Nield şi Cerasi deciseseră deja care erau primele lor ținte.

Folosiră o țeavă pentru a urca pe acoperişul unei locuințe. De acolo, puteau vedea soarele, mai degrabă o sugestie care aduna lumina decât o sursă de strălucire.

— Urăsc să-i trezesc, spuse Nield, aruncându-le un rânjet.

— Oricum a sosit timpul să se ridice din paturi. Cerasi ridică un lansator de rachete de jucărie. Sunt gata.

Obi-Wan îşi prinsese diverse proiectile în centură. Băgă unul în tubul lansator de rachete. Proiectilele fuseseră modelate în jurul unor amplificatoare minuscule, astfel încât sunetul pe care îl scoteau atunci când loveau ținta să îl imite pe al unei rachete protonice adevărate.

Cerasi şi Nield aleseseră o stradă în care sunetul să aibă ecou.

— Să începem, fu de acord Obi-Wan.

Cerasi îndreptă racheta de jucărie spre clădirea abandonată de vizavi, apoi trase. Sunetul puternic al exploziei îi surprinse.

— Ascultă asta. A funcționat! exultă Nield.

Băgă o bilă cu laser în praştie şi trase în peretele de dincolo. Izbucniră sunetele inconfundabile de blaster. Obi-Wan îndesă rapid un alt proiectil în tub şi Cerasi îl lansă. Bubuitura răsună din fațadele clădirilor de dedesubt. Nield continuă să tragă cu bile cu laser din praştie, iar Obi-Wan îi urmă exemplul. Trase bilă după bilă, reîncărcând şi tragând foarte rapid. Sunetul focurilor de blaster răsună pe stradă.

Cineva ieşi pe o uşă de peste drum şi privi rapid în sus şi în jos pe stradă.

Nield şi Obi-Wan traseră o ploaie de bile cu laser într-o clădire abandonată, unde nu le-ar fi văzut nimeni lovind. Bilele cu laser atinseră suprafața solidă, scoțând sunete şi mai puternice. Daanul se ascunse repede înapoi în clădire.

— Va da alarma, spuse Nield. Am terminat aici. Să mergem.

Sărind de pe o clădire pe alta, îşi croiră drum spre o altă stradă liniştită. Repetară procedura, apoi continuară. Alergând de-acum, traseră în mod aleatoriu cu bile cu laser în timp ce Cerasi lansa proiectile acolo unde sunetul lor exploziv ar fi răsunat cel mai tare. În timp ce se deplasau de la o clădire pe alta, mutau baricadele acolo unde puteau, pentru a bloca orice vehicul militar. La punctele de control, slobozeau focuri false de armă asupra capetelor gărzilor, care luau poziții defensive, măturând străzile goale cu electrobinocularele cu infraroşu pentru a-i căuta pe atacatorii nevăzuți.

Soarele răsări şi sirenele începură să sune peste oraş. Nield se întoarse spre ei. Soarele răsărit se reflecta în roşu de pe părul său întunecat.

— Acum ar trebui să mergem la cartierul general militar.

Pe Obi-Wan îl cuprinse entuziasmul. Şmecheria aceea pe care o inventaseră Nield şi Cerasi fusese aproape ca un joc. Dar acum jocul avea să devină serios. Atingerea unei ținte militare, chiar şi cu explozivi falşi, va fi periculoasă.

Nield îi conduse peste acoperişuri către sediul armatei Daan. De pe acoperişul unei clădiri de peste drum, Obi-Wan putu vedea soldații alergând spre speederele de teren, purtând explozivi şi lansatoare de torpile. Evident, se grăbeau să investigheze numeroasele alarme care apăruseră.

— Până acum, totul este bine, zise Cerasi. Nu vor mai fi mulți soldați prin jur.

Partea asta ar fi putut fi ceva mai dificilă. Nu ar mai fi tras asupra caselor pline de civili adormiți. Militarii ar reacționa rapid. Dar Nield subliniase faptul că dacă nu îi convingeau pe militari că fusese lansat un atac, planul va eşua. Dacă militarii credeau că erau, de asemenea, atacați, ar putea concluziona că nu erau doar nişte atacuri aleatorii, ci un atac la scară largă. Pe lângă Nield, Cerasi şi Obi-Wan, alte grupuri ale *Tinerilor* ar fi trebuit să se îndrepte către alte cartiere Daan şi Melida.

Atacurile lor vor fi lansate simultan cu atacul asupra cartierului general militar.

Aşteptară până când soldaţii plecară cu speederele lor.

Doi paznici stăteau afară în spatele unor scuturi blindate transparente. Cerasi îşi încărcă tubul. Obi-Wan şi Nield îşi puseră bile cu laser în praştii. Când Cerasi ajunse cu numărătoarea la trei, traseră. Bile cu laser loviră clădirea, răsunând ca focurile de blaster. Proiectilul tras de Cerasi explodă. Imediat, cei trei reîncărcară şi traseră din nou, apoi se retraseră repede pe coate şi genunchi şi fugiră spre marginea acoperişului pentru a sări pe clădirea alăturată. Apoi traseră din nou.

Soldaţii ieşiră din clădire cu armuri complete de plastoid şi cu blastere în mână. Îndreptară electrobinocularele spre stradă şi spre clădiri. Plăcile blindate se lăsară peste ferestre şi uşi. O sirenă urla insistent. Soldaţii începură să se răspândească pe stradă. Plutitorii decolară pentru a supraveghea totul din aer. Vehiculele blindate răsăriră dintr-o staţie subterană de exploatare.

— Este timpul să plecăm de aici, spuse Cerasi.

Bâgându-şi jucăriile şi praşiile la centuri, fugiră peste acoperiş şi coborâră rapid pe o conductă de scurgere. Când ajunseră pe stradă, îşi încetiniră pasul, încercând să semene cu nişte adolescenţi Daan ieşiţi la plimbare dimineaţa.

— Voi de colo! Opriţi-vă!

Încremeniră. Vocea venise din spatele lor. Nield le dăduse deja cărţi de identitate, aşa că sperară că vor putea trece. Cerasi scoase un pachet din tunică. Obi-Wan îi aruncă o privire nedumerită. Avea vreo armă? Desigur, el avea sabia de lumină, dar nu va putea niciodată să lupte cu trupele care roiau pe străzi. Nu ar face decât să-i pună în pericol pe Cerasi şi Nield.

Se întoarseră şi văzură trei soldaţi apropiindu-se de ei, cu blasterele îndreptate direct spre inimile lor.

— Cărţile de identitate, spuse un soldat pe un ton aspru.

Cei trei i le predară rapid. Nield îi dăduse lui Obi-Wan discul unui băiat Daan care avea vârsta şi greutatea lui. Soldaţii introduseră discurile într-o maşină de citit. Obi-Wan aşteptă să le primească înapoi dar, în schimb, primul soldat le aruncă o privire celorlalţi doi ca să le reţină. Încă era suspicios. Le aruncă lui Nield, Cerasi şi Obi-Wan o privire dură.

— Este ceva greşit? întrebă Nield îngrijorat.

— Ce ai acolo?

Primul soldat arătă spre pachetul lui Cerasi cu blasterul său.

— Brioşe M-muja, se bâlbâi Cerasi nervoasă. Îi întinse pachetul. Pentru micul dejun. Mergem în fiecare dimineaţă să le luăm.

— Staţi să văd.

Soldatul deschise partea de sus a pachetului. În interior, Obi-Wan văzu un rând de brioşe înfăşurate în şerveţele.

— Ce aveţi la centuri? întrebă celălalt soldat. Nu sunteţi puţin cam mari pentru jucării?

— Practicăm pentru armată, răspunse Nield. Îşi ridică bărbia mândru. Abia aşteptăm să ne luptăm cu mizerabilii de Melida.

— Ce-i aia? arătă soldatul spre sabia de lumină a lui Obi-Wan.

Obi-Wan o ridică şi o activă.

— Cea mai nouă jucărie de pe Gala. Bunicul meu le vinde pe Strada Victoriei.

Soldaţii o priviră.

— Noi nu am avut niciodată jucării de genul ăsta când am fost tineri, spuse primul cu tristeţe.

— În următoarea bătălie pentru Zehava, Daan va triumfa! răspunse Obi-Wan, fluturând sabia.

— S-ar putea să fi început deja, aşa că grăbiţi-vă şi adăpostiţi-vă, spuse al treilea soldat aspru. Le întinse celor trei cărţile de identitate. S-ar putea să luptaţi cu arme adevărate în foarte scurt timp.

Cei trei soldați plecară mai departe, cu comunicatoarele pline de rapoarte despre mai multe atacuri desfăşurate în oraş.

— A fost cât pe ce, răsuflă Cerasi. Mă bucur că am adus brioşele Muja. Ne-au dat un motiv să fim atât de devreme pe stradă.

— Şi eu am crezut că le-ai adus în caz că mi-era foame, reuşi Obi-Wan să o tachineze.

Bătăile inimii îi reveneau la normal. Nici nu voia să se gândească la modul în care ar fi reacționat Qui-Gon dacă ar fi fost capturat de Daani.

— A fost o mişcare inteligentă, activarea sabiei şi faptul că ai numit-o jucărie, îi spuse Nield lui Obi-Wan. Din fericire pentru tine au fost prea stupizi pentru a realiza că erai un Jedi.

Cerasi îl privi.

— Am avut impresia că Obi-Wan fusese gata să o folosească.

Nield rânji larg.

— Eu am avut impresia că ne-ar fi putut salva pe toți.

Cei trei râseră împreună uşurați. Obi-Wan simți un fior trecând prin el, Cerasi şi Nield. Chiar dacă încă erau în pericol, nu se simțise niciodată atât de liber.

* * *

Qui-Gon stătea în umbră, urmărind activitatea furioasă a *Tinerilor*, care intrau în încăpere pentru provizii, şi apoi ieşeau, grăbindu-se să se întoarcă pe străzile de deasupra. Ceva îl trezise înainte de zori – un sunet înăbuşit de mişcare. Îl văzuse pe Obi-Wan plecând cu Cerasi şi Nield. Îl lăsase pe Padawan să plece. Ar fi fost uşor să se ducă şi să-l confrunte pe Obi-Wan. Mânia lui Qui-Gon se aprinsese şi dorise să-i vorbească băiatului. Obi-Wan nu avea dreptul să plece fără permisiune. Încălcase încrederea lui Qui-Gon. Era o încălcare minoră, dar usturătoare. El şi Obi-Wan nu realizaseră încă comuniunea mentală perfectă a unei relații Maestru-Padawan. Abia făcuseră câțiva paşi din lunga călătorie împreună. Avuseseră neînțelegeri ocazionale. Dar Obi-Wan nu îi mai ascunsese niciodată ceva deliberat.

Evident, lui Obi-Wan îi fusese teamă că Qui-Gon nu-l va lăsa să plece. Băiatul avea dreptate, i-ar fi interzis. Qui-Gon crezuse că *Tinerii* îşi doreau sincer pacea, dar nu era sigur dacă vor avea aceleaşi intenții bune dacă ar fi câştigat ceva putere. Văzuse multă furie în ei. Obi-Wan văzuse doar pasiune.

În cele din urmă, Nield, Cerasi şi Obi-Wan se întoarseră. Qui-Gon scoase o expiratie lentă de uşurare. Începuse să-şi facă griji.

— E timpul pentru faza a doua, spuse Nield când cei trei intrară în încăpere. Atacăm depozitele de arme ale ambelor părți.

— Dar Tahl? întrebă Qui-Gon.

— Cerasi vă va conduce la Tahl, spuse Nield. Deila?

O fată înaltă şi zveltă se opri în timp ce încărca mai multe proiectile în tolbe care îi atârnau la centură.

— Da?

— Cum merge în zona Melida?

Ea zâmbi:

— Haos. Cred că Daanii sunt peste tot, chiar şi în dulapurile lor.

— Bun. Nield se întoarse înapoi spre Qui-Gon. Ar trebui să fie destulă confuzie pentru a vă strecura. Cerasi te va duce, dar va trebuie să o salvezi singur pe Tahl.

— E în regulă, fu de acord Qui-Gon, nevoind să o pună pe fată în pericol.

Obi-Wan nu îi întâlni privirea Maestrului său atunci când cei doi Jedi o urmară pe Cerasi printr-un tunel îngust care ieşea din încăpere. Qui-Gon îşi împinse mânia deoparte. Nu îl va lua la întrebări pe Obi-Wan pentru că se furişase afară. Nu încă. Îşi îndreptă mintea spre sarcina care urma. Acum trebuia să se concentreze pe salvarea lui Tahl.

Cerasi îi conduse printr-un labirint de tuneluri până când ajunseră la un grătar. O lumină cenuşie palidă se filtra prin el.

— Suntem sub clădirea în care este ţinută Tahl, spuse ea şoptit. Pe aici veţi ajunge la nivelul inferior al unei cazărmi militare. Tahl este ţinută într-o cameră, a treia uşă pe dreapta. Vor fi gardieni, dar probabil că nu atât de mulţi câţi erau înainte. Au nevoie de fiecare soldat pe străzi.

— Câţi erau înainte? întrebă Qui-Gon într-un murmur încet.

— Asta este vestea proastă, spuse Cerasi cu tristeţe. Este păzită doar de doi paznici, dar chiar după colţ este cartierul general principal al soldaţilor. Acolo vin să mănânce şi să doarmă. Deci, erau întotdeauna o mulţime de soldaţi care mergeau înainte şi înapoi pe acolo. De aceea Nield şi cu mine ne-am închipuit că veţi avea nevoie de o diversiune. Arătă deasupra capului. Grătarul duce direct într-o zonă de depozitare a cerealelor, astfel încât veţi putea urca fără să fiţi văzuţi.

— Mulţumesc, Cerasi, spuse Qui-Gon încet. Ne vom putea găsi singuri drumul înapoi.

Dar când Qui-Gon şi Obi-Wan ieşiră în micul depozit plin cu saci de cereale, capul lui Cerasi ieşi prin grătar după ei.

— Am crezut că te vei întoarce, şopti Obi-Wan.

Ea rânji.

— Am sentimentul că veţi avea nevoie de ajutorul meu. Legănă praştia. O diversiune ar putea fi utilă.

Obi-Wan îi întoarse rânjetul, dar Qui-Gon se încruntă.

— Nu vreau să te pun în pericol, Cerasi. Asta nu face parte din înţelegerea noastră. Nield a spus...

— Eu iau singură decizi, Qui-Gon, îl întrerupse Cerasi. Îmi ofer ajutorul. Cunosc zona. Vrei să accepţi oferta mea sau nu?

Bărbia lui Cerasi ieşi în afată provocatoare. Ochii ei de cristal sclipiră privindu-l pe Qui-Gon.

— Bine, spuse el. Dar dacă Obi-Wan şi cu mine vom avea probleme, tu pleci. Îmi promiţi?

— Promit, fu de acord Cerasi.

Qui-Gon întredeschise uşa şi cercetă zona. Holul lung avea multe uşi metalice grele. Un soldat se grăbi pe hol şi dispăru după un colţ. Doi soldaţi erau postaţi ca paznici în afara uneia dintre uşi. Acolo era reţinută Tahl. Un soldat se îndreptă spre ei, mergând repede. Qui-Gon se dădu înapoi, dar se păstră aproape de deschizătură.

— Te întorci acolo? întrebă unul dintre gardieni.

— Avem o invazie pe cap, răspunse soldatul scurt. Tocmai am primit veşti despre un atac la doar două străzi distanţă. Trebuie să-mi găsesc unitatea.

Paznicii schimbară priviri nervoase.

— Suntem expuşi aici, mormăi primul soldat. Ar trebui să fim acolo, luptându-ne. Garda asta este oricum o pierdere de timp. Nu-mi pasă dacă este o Jedi, este prea slăbită pentru a fi o ameninţare.

— E terminată, spuse celălalt paznic. Nu va mai rezista mult.

Furia şi durerea crescură în Qui-Gon. Nu se putea să fi ajuns prea târziu. Îşi stăpâni furia şi chemă Forţa să-l ajute. Ştia că Obi-Wan făcea acelaşi lucru, pentru că Forţa fu brusc prezentă în cameră, învolburându-se în jurul lor.

— Qui-Gon, şopti Cerasi. Am o idee. Vei asculta?

— Am de ales? răspunse Qui-Gon.

Cerasi se apropie şi îi şopti planul la ureche.

— Bine, spuse el. Dar apoi, pleci. De acord?

Cerasi dădu din cap. Apoi deschise uşa încet şi se strecură afară. Paznicilor le trebuiră doar o clipă ca să o observe. Cerasi se grăbi spre ei, cu o expresie năucă.

— Stai! strigară paznicii.

— Ce? întrebă Cerasi, distrasă, continuând să se mişte.

— Opreşte-te sau vom trage! o avertizară gardienii.

Cerasi se opri. Îşi strânse mâinile împreună.

— Dar tatăl meu este aici! Trebuie să-l văd!

— Cine este tatăl tău?

Cerasi se oţeli.

— Wehutti, marele erou. Trebuie să-i spun că a murit mătuşa Sonie. A fost aruncată în aer de o grenadă protonică Daan. Trebuie să mă lăsaţi să trec!

— Eşti fiica lui Wehutti?

— Da, uite. Am o carte de identitate.

Cerasi le arătă gărzilor cartea ei Melida. Unul dintre gardieni o luă, apoi o glisă în jos peste un cititor. Când i-o dădu înapoi, vocea lui era amabilă.

— Nu l-am văzut pe Wehutti aici. Cel mai probabil este pe străzi. Suntem invadaţi, ştii.

— Crezi că nu ştiu? plânse Cerasi. Daanii atacă Nucleul bloc cu bloc. Vor fi aici în câteva minute. Am nevoie de tatăl meu! A promis că va fi aici dacă voi avea nevoie de el. A promis!

Vocea lui Cerasi şovăi. Cu silueta ei slabă şi vocea tremurândă, părea mai tânără decât era. Gărzile schimbară o privire.

— Bine. Dar apoi trebuie să pleci şi să cauţi adăpost, spuse al doilea paznic.

Cerasi se repezi pe hol şi trecu de un colţ. Trecu un moment, apoi altul. Qui-Gon aşteptă cu răbdare. Avea încredere în Cerasi. Ar avea nevoie de timp pentru a ajunge în cealaltă parte a paznicilor. Brusc, sunetul focurilor de blaster răsună pe coridor în sensul opus de unde dispăruse Cerasi. Cei doi gardienii schimbară priviri.

— Daan! şuieră primul gardian. Fata avea dreptate! Ne atacă!

Qui-Gon ţâşni pe uşă, cu sabia de lumină în mână, înainte ca paznicii să se poată întoarce şi să reacţioneze. Obi-Wan alergă alături de el. Paznicii traseră rapid cu blasterele, imediat ce îi văzură pe Jedi. Dar era prea târziu. Obi-Wan şi Qui-Gon deviară salvele cu săbiile de lumină fără să încetinească. Mişcându-se sincronizat, săriră ultimii câţiva metri până la paznici, cu picioarele înainte. Respingând salvele de blaster cu săbiile de lumină, le aplicară paznicilor câte o lovitură puternică în piept. Paznicii zburară înapoi, blasterele scăpându-le din mâini.

— Acoperă-mă, îl instrui Qui-Gon pe Obi-Wan.

Se duse la uşă. Când începu să taie prin încuietoare cu sabia, paznicii îşi reveniră şi traseră electro-jabberele de la centuri. Obi-Wan nu îi aşteptă să se ridice. Sări peste ei, astfel încât să trebuiască să se întoarcă pentru a putea ataca. Dezactivă electro-jabberul din mâna unui gardian cu o lovitură şi tăie cu sabia către celălalt. Paznicul urlă şi arma îi căzu din mâini.

— Nu mişcaţi, îi avertiză Obi-Wan, păstrându-şi sabia deasupra capetelor lor.

Încuietoarea cedă, iar Qui-Gon împinse uşa. Se opri, lovit în inimă de imaginea lui Tahl. Fusese instruită în Templu odată cu el. Fusese întotdeauna frumoasă, o femeie înaltă de pe planeta Noori, cu ochii cu dungi aurii şi verzi, şi pielea de culoarea mierii întunecate. Acum părea slabă şi obosită. Pielea ei frumoasă era stricată de o cicatrice albă care pleca de la un ochi şi se curba în jurul bărbiei. Celălalt ochi îi era acoperit cu un plasture.

— Tahl, spuse el, menţinându-şi vocea calmă. Sunt Qui-Gon.

— Ah, salvată în cele din urmă, spuse ea pe tonul batjocoritor care îl făcuse întotdeauna să zâmbească. Arăt atât de rău, bătrâne prieten?

El îşi dădu seama abia atunci că ea nu putea vedea.

— Arăţi la fel de minunat ca întotdeauna, spuse el. Dar poţi să aştepţi cu complimentele? Am o grămadă pe cap în acest moment.

— Mă tem că sunt puţin cam slăbită, mărturisi Tahl.

— O să te car eu. Qui-Gon o luă pe Tahl în braţe. Se simţea uşoară ca un copil. Poţi să te agăţi de gâtul meu? întrebă el.

O simţi dând din cap în timp ce braţele i se strângeau în jurul lui.

— Ia-mă odată de aici, spuse ea. Am mâncat mai bine într-o cantină Hutt.

Chiar atunci Qui-Gon auzi sunetul pe care nu-l dorea: foc rapid de blaster. Veniseră întăriri. Obi-Wan avea necazuri. Timpul li se epuizase. Se îndreptă cu prudență spre uşă, privind dincolo de ea. Şase soldați ieşiseră din camerele lor şi trăgeau în Obi-Wan din capătul holului. Obi-Wan deschisese o uşă şi o folosea ca acoperire. Soldații îi reînarmaseră pe primii doi, deci acum erau opt care să lupte.

— Care sunt vestile proaste? întrebă Tahl.

— Deocamdată opt, spuse Qui-Gon. Poate că vor mai veni şi alții.

— Nu înseamnă nimic pentru tine, spuse ea slab.

— Exact ceea ce eram pe punctul de a spune.

Salvele de blaster ricoşară din uşa după care se adăpostise Obi-Wan. Îşi dădu seama că uşile erau blindate. Ar fi putut folosi asta în avantajul lor. Qui-Gon îşi deschise uşa larg şi ieşi în spate ei, făcând un calcul rapid. Obi-Wan îi reținuse pe soldați prin devierea periodică a salvelor de blaster înapoi către ei, dar în curând îşi vor da seama că nu era înarmat cu blaster. Atunci se vor repezi la el. Qui-Gon se uită la Obi-Wan. Era timpul să devină din nou ofensivi. Dar nu o putea pune în pericol pe Tahl, şi ea era prea slăbită ca să meargă. Erau blocați. Nu ar părăsi-o niciodată pe Tahl. Nici măcar nu voia să o lase din nou jos. Dacă erau separați, s-ar fi putut să nu mai poată ajunge din nou la ea.

— Lasă-mă, Qui-Gon, murmură Tahl. Nu îmi va fi mai rău decât era înainte. Nu-i lăsa să vă prindă şi pe voi.

— Ai puțină credință, da? contracară Qui-Gon cu blândețe.

Brusc, izbucni foc de blaster din capătul opus al holului. Erau înconjurați! Dar după o clipă, Qui-Gon îşi dădu seama că salvele erau îndreptate spre soldați. Sau, îşi dădu el seama brusc, cel puțin suna ca un foc de blaster. Cerasi nu plecase după ce crease diversiunea, aşa cum promisese. Soldații se repeziră după colț, la adăpost. Qui-Gon aruncă o privire înapoi la celălalt capăt, la timp pentru a o vedea pe Cerasi lansând o altă bilă cu laser. Lovi peretele şi focul blasterului răsună pe hol. Gărzile trăgeau acum orbeşte, nedorind să să expună. Obi-Wan ieşi de după uşă. Acum îi era uşor să devieze focurile sălbatice cu sabia sa de lumină. Ținând-o pe Tahl la piept cu un braț, Qui-Gon îşi ridică sabia pentru a respinge orice foc de blaster care i-ar fi putut scăpa lui Obi-Wan. Împreună, se dădură înapoi pe coridor, spre camera de depozitare. În timp ce se mişcau, Obi-Wan deschise uşă după uşă. Le deschise spre exterior, ajutând la blocarea salvelor de blaster. Soldații mențineau un flux constant de foc de blaster, dar Cerasi încărca şi elibera bilele cu laser la fel repede, iar soldații erau convinşi că erau atacați.

Qui-Gon şi Obi-Wan ajunseră la depozit în siguranță. Cerasi se repezi înainte.

— Grăbiți-vă, îi îndemnă ea. Mi se termină provizia.

Continuă să tragă în timp ce Obi-Wan ridica grătarul şi Qui-Gon cobora într-o mână, cu Tahl agățându-se de gâtul lui.

— Acum! strigă Obi-Wan.

Cerasi se grăbi după Qui-Gon. Urmă Obi-Wan, punând grătarul la loc.

— Mulțumesc, Cerasi, zise încet Qui-Gon. N-am fi putut reuşi fără curajul tău.

— Obi-Wan ne-a ajutat în dimineața asta, răspunse Cerasi cu nepăsare, ca şi cum faptul că-şi riscase viața nu ar fi însemnat nimic. Doar i-am întors favoarea.

— De ce te-ai gândit să pretinzi că eşti fiica lui Wehutti? o întrebă Obi-Wan în timp ce ea deschidea drumul înapoi.

— Pentru că sunt, răspunse Cerasi.

— Dar ai spus că tatăl tău a murit, sublinie Obi-Wan.

— Este ca şi mort pentru mine, răspunse Cerasi ridicând din umeri. Dar, ocazional, devine folositor. La fel ca majoritatea bătrânilor.

Se uită peste umăr la Obi-Wan şi-i aruncă o grimasă. Ochii lui Obi-Wan străluciră înapoi. Qui-Gon văzu în momentul schimbului lor că se statornicise ceva între ei. Acum erau intimi, comunicând fără cuvinte. Aventura împărtăşită în acea

dimineață îi unise. Qui-Gon simți cum îi dispare mânia lui anterioară. Se gândi că Obi-Wan avusese o existență solitară, călătorind cu cineva mai în vârstă decât el. Trebuie că îi era dor să fie alături de băieți şi fete de vârsta lui. Era bine că puteau să se lege atât de puternic unul de celălalt.

De ce ar trebui asta să-l facă pe Qui-Gon atât de neliniştit?

* * *

Qui-Gon o aşeză pe Tahl într-un cuib de cuverturi şi pături, cele mai bune pe care le aveau *Tinerii* de oferit. Rămase o clipă deasupra ei. Era obosită de scurta bătălie şi adormise aproape imediat. Îi putea simți pâlpâirea Forței vii, dar era doar o pâlpâire. Amintirile lui Tahl despre cum căpătase rănile, dispăruseră. Îşi amintea că fusese prinsă în mijlocul unei bătălii, dar nu-şi putea aminti cum fusese rănită sau orbită. Qui-Gon se aşeză la perete ca să gândească. Misiunea lor se terminase.

Trebuiau doar să aştepte până când încetau luptele. Cerasi îl asigurase că îi putea scoate pe Jedi din oraş fără să o pună în pericol pe Tahl. O va aduce pe Tahl înapoi pe Coruscant şi va spera că artele vindecătoare Jedi i-ar aduce-o înapoi forța vibrantă de care îşi amintea atât de bine.

Qui-Gon ştia că lăsa în urmă o lume în haos. Copii luptându-se pentru a o salva. Bătrânii prinşi în conflict, dispuşi să sacrifice populația pentru cauza lor. Cu toate astea, trebuia să plece. Prima lui datorie fusese să o recupereze pe Tahl. Apoi îi va cere permisiunea lui Yoda să se întoarcă. Maestrul Jedi nu-i va da voie, cel mai probabil. Jedii nu mergeau pe planete ca să se amestece în problemele altora, decât dacă li se cerea acest lucru. Ar interveni numai în circumstanțe extraordinare sau dacă o lume amenința pacea şi securitatea altora. Locuitorii de pe Melida/Daan erau blocați în conflictul lor, distrugându-şi doar propria lume.

Obi-Wan îi ceru permisiunea de a merge deasupra cu Cerasi. Qui-Gon i-o acordase. Ştia că atunci când îi va spune lui Obi-Wan că trebuie să plece, Padawanul său nu o să vrea asta. Totuşi, Obi-Wan îl va asculta. Asta era prima lui îndatorire ca Padawan, iar Obi-Wan era un Jedi până în măduva oaselor.

Misiunea lor era aproape de succes. Cu toate astea, presimțirile rele se strânseră în pieptul lui Qui-Gon ca o piatră grea. Instinctul îl avertiza, dar nu putea să spună despre ce anume sau cum îl va afecta.

Auzi paşi alergând şi Nield intră în cameră cu Obi-Wan şi Cerasi. Qui-Gon fu impresionat de modul în care se mişcau cei trei în acelaşi ritm, paşii lor potrivindu-se perfect în ciuda picioarelor lungi ale lui Obi-Wan şi a siluetei subțiri a lui Cerasi.

— Adunați-vă, toată lumea! strigă Nield. Avem veşti!

Nield sări în vârful celui mai mare mormânt. Băieții şi fetele roiră în jurul lui, venind din zonele strategice din jurul camerei şi din tunelurile adiacente. Se întoarseră cu fața către el, sperând să audă veşti bune.

— Bătălia noastră s-a terminat, spuse Nield. Am obținut o victorie totală!

Tinerii se înveseliră sălbatic. Nield ridică o mână.

— Raidul nostru asupra depozitului de arme Daan a avut succes. Am furat armele pe care Daan nu le-a folosit pentru a ataca Melida sau pentru a trage asupra atacatorilor imaginari. Le-am adus în Tunelul de Nord. Melida – Nield luă o pauză, zâmbind – şi-au distrus propriile depozite, astfel încât Daan să nu poată să le ia armele!

Tinerii scoaseră râsete sălbatice. Urlau de bucurie.

— Le-am transmis mesajele ambelor părți, lăsându-i să ştie că *Tinerii* au fost în spatele luptelor şi că am reuşit să le furăm armele. Fără arme, bătrânii nu se pot lupta între ei. Astăzi am făcut un pas uriaş spre pace!

Exaltarea plutea prin cameră ca un curent. Qui-Gon privi cum Nield se aplecă şi apucă mâna lui Cerasi. O trase în sus ca să stea lângă el. Apoi se întinse spre Obi-Wan. Zâmbind, Obi-Wan sări pe mormânt pentru a-şi lua locul alături de cei doi

lideri. Tinerii întinseră mâinile pentru a-i atinge tunica. Obi-Wan se aplecă pentru a le atinge mâinile şi a le accepta felicitările. Îşi unise braţele cu ale lui Cerasi şi Nield. Nu se uită deloc spre Qui-Gon. De parcă Maestrul Jedi nici nu era în cameră. Era ca şi cum Obi-Wan nu mai era un Jedi. Ca şi cum făcea parte dintre ei. De parcă ar fi devenit unul dintre *Tineri*. Qui-Gon părăsi camera principală şi îşi găsi un loc liniştit într-un tunel alăturat pentru a-l contacta pe Yoda. Maestrul Jedi apăru într-o hologramă miniaturală. Qui-Gon îi raportă repede situaţia şi că o salvase pe Tahl.

Yoda îşi trecu o mână peste frunte, parcă a suferinţă.

— Uşurat sunt să aud această veste, spuse el. Îngrijorat sunt să aud că Tahl este bolnavă. Nevoie de îngrijire, ea are.

— Voi pleca de îndată ce va fi mai puternică şi în siguranţă, promise Qui-Gon. Dar las o situaţie foarte volatilă aici, pe Melida/Daan.

Yoda dădu din cap de câteva ori.

— Te aud, Qui-Gon. Dar să-ţi reamintesc trebuie, că nici Melida, nici Daan, nu au cerut ajutorul. Un Jedi aproape că am sacrificat. Să sacrific încă doi nu doresc.

— Am putea să o aducem pe Tahl acolo şi apoi să ne întoarcem, zise Qui-Gon.

Yoda făcu o pauză.

— Înaintea Consiliului Jedi trebuie să vii, spuse el în cele din urmă. Această decizie singur, nu pot lua. Îngrijită, Tahl trebuie să fie. Dacă trebuie să dăm ajutor, atunci vom decide. Până atunci, Jedi nu trebuie să ia partea nimănui. Pacea în pericol, asta o va pune. Evitat trebuie, să superi una sau alta dintre părţi.

Ca de obicei, Yoda avea dreptate. Melida ar fi fost deja supăraţi când auziseră că Jedi le intraseră în cazarmă. Şi, dacă se afla că Obi-Wan făcuse un raid în teritoriul Daan, asta i-ar fi mâniat pe Daani.

Se înclină spre Yoda.

— Sper ca Tahl să fie pregătită până mâine. Mă voi întoarce curând, Maestre.

— Cu nerăbdare, ziua aceea aştept, spuse Yoda cu blândeţe.

Holograma pâlpâi şi dispăru.

* * *

— Să ne întoarcem? Nu ne putem întoarce! exclamă Obi-Wan. Nu putem să-i lasăm pe *Tineri* tocmai acum. Au nevoie de noi.

— Nu am primit nicio cerere oficială de stabilizare a planetei, spuse Qui-Gon răbdător. Poate că pe Coruscant, Consiliul Jedi va...

— Nu putem aştepta să revizuiască Consiliul problema, îl întrerupse Obi-Wan, clătinând din cap. Dacă aşteptăm prea mult, Melida şi Daan se vor reînarma. Acum este momentul să acţionăm.

— Obi-Wan, ascultă-mă, spuse Qui-Gon sever. Yoda ne-a îndrumat să ne întoarcem. Tahl are nevoie de îngrijire.

— Are nevoie de odihnă şi îngrijiri medicale, argumentă Obi-Wan. Putem face asta aici. Cerasi îmi poate spune unde să mă duc. Putem aduce un medic aici sau putem găsi un loc unde să o ţinem în siguranţă...

— Nu, spuse Qui-Gon clătinând din cap. Trebuie adusă înapoi la Templu. Nu mai putem face nimic aici, Padawan. Vom pleca mâine.

— O parte din misiunea noastră a fost să încercăm să stabilizăm planeta, dacă vom putea, insistă Obi-Wan. Nu am făcut-o. Dar vom putea, dacă rămânem!

— Nu ni s-a cerut...

— Ni s-a cerut, de către *Tineri*! exclamă Obi-Wan.

— Asta nu este o cerere oficială, răspunse Qui-Gon iritat.

Băiatul începea să-i testeze răbdarea.

— Ai mai încălcat regulile înainte, Qui-Gon, argumentă Obi-Wan. Pe Gala, m-ai părăsit ca să te duci la *oamenii de pe dealuri*, când erai consemnat să rămâi la palat. Încalci regulile atunci când îţi vine bine să faci acest lucru.

Qui-Gon inspiră adânc, încercând să-şi stăpânească temperamentul. Nu dorea să se mânieze la fel de tare ca Obi-Wan.

— Încalc regulile nu pentru că îmi vine bine, ci pentru că uneori, în timpul unei misiuni, regulile ne stau în cale, spuse el cu atenție. Nu este cazul aici. Eu cred că Yoda are dreptate.

— Dar…, îl întrerupse Obi-Wan, însă Qui-Gon ridică o mână.

— Mâine vom pleca, Padawan, spuse el hotărât.

Dintr-o dată, răsună un vuiet dinspre *Tinerii* care erau adunați în colțul îndepărtat al încăperii. Cerasi alergă spre Jedi, cu fața strălucitoare.

— Este oficial! strigă ea. În lipsa unui răspuns la cererea noastră de pace, am emis o declarație de război împotriva Bătrânilor. Dacă nu sunt de acord imediat cu negocierile de pace pe Melida/Daan, îi vom ataca cu propriile lor arme. Acum trebuie să ne răspundă. Îşi întoarse ochii strălucitori spre Obi-Wan. Ăsta este ultimul efort pe care trebuie să îl facem pentru a schimba istoria lui Melida/Daan. Avem nevoie de ajutorul vostru mai mult ca oricând!

Sufocat de furie şi frustrare, Obi-Wan nu îi putu răspunde lui Cerasi.

— Îmi pare rău, Cerasi, dar trebuie să plecăm mâine, spuse Qui-Gon blând.

Obi-Wan nu aşteptă să vadă reacția lui Cerasi. Nu putu decât să se întoarcă într-o parte, cu inima grea. O dezamăgise.

* * *

Nu avea niciun rost. Nu-i putea schimba părerea lui Qui-Gon.

Obi-Wan îl ajută, în tăcere, să o îngrijească pe Tahl. O pregătiră şi o hrăniră cu supă de carne şi ceai. Cerasi îi adusese lui Qui-Gon o trusă medicală şi el reuşi să trateze unele dintre rănile lui Tahl. Părea deja mai puternică. Obi-Wan ştia că avea să fie gata să călătorească până mâine. Puterile de recuperare Jedi erau remarcabile.

De îndată ce Tahl se stabiliză, Obi-Wan se aşeză la perete şi încercă să-şi calmeze inima furioasă. I se întâmpla ceva de neînțeles. Se simțea de parcă ar fi avut două părți: una Jedi şi o persoană numită Obi-Wan. Niciodată înainte, nu îl putuse separa pe Jedi de el însuşi. Dar cu Nield şi Cerasi nu fusese Jedi. Fusese unul dintre ei. Nu avusese nevoie de Forță pentru a se simți conectat la ceva mai important decât el. Acum, Qui-Gon îi cerea să-şi lase prietenii tocmai când aveau nevoie de el. Se angajase să-i ajute, luptase alături ei, iar acum trebuia să plece, doar pentru că un bătrân îi spunea asta. Loialitatea părea un concept atât de uşor atunci când fusese la Templu. Se gândise că va fi cel mai bun Padawan posibil. Îşi va uni mintea şi trupul cu cel al Maestrului său şi ar sluji. Dar nu mai voia să slujească aşa.

Obi-Wan închise ochii în timp ce frustrarea îl arse din nou pe dinăuntru. Îşi apăsă mâinile între genunchi ca să-şi calmeze tremurul. Se simțea înspăimântat de ceea ce i se întâmpla. Nu mai putea să meargă la Qui-Gon pentru sfaturi. Nu mai credea în sfatul Maestrului său. Cu toate astea, nici nu i se putea opune.

În partea cealaltă a camerei, Nield era la fel de agitat, rătăcind prin sediu în tăcere. Toată lumea aştepta răspunsul Consiliilor Melida şi Daan la declarația de război. Seara lungă deveni noapte şi totuşi nu veni niciun răspuns.

— Nu ne-au luat în serios, spuse Nield cu amărăciune. Trebuie să-i lovim din nou şi suficient de tare pentru a-i face să se aşeze şi să ia aminte.

Cerasi îşi puse mâna pe brațul lui.

— Dar nu în seara asta. Toată lumea are nevoie de odihnă. Putem planifica mâine.

Nield aprobă din cap. Cerasi diminuă lumina din baghete până când ajunseră doar nişte pete slabe pe pereții întunecați, ca stele îndepărtate de pe cerul negru.

Qui-Gon se înfăşură în mantie şi se duse să doarmă alături de Tahl, în caz că ar fi avut nevoie de el noaptea.

Obi-Wan îi privi pe băieții şi fetele din jurul lui căzând într-un somn epuizat.

Într-un colț, îi văzu pe Cerasi şi Nield strânşi laolaltă, vorbind în şoaptă.

Ar trebui să fiu cu ei, gândi el cu amărăciune. Ar fi trebuit să fie cu ei, vorbind despre strategii şi planuri. În schimb, trebuia să stea tăcut, pasiv, urmărindu-le devotamentul, focul din priviri. Cerasi nu îl privise deloc, toată seara. Nici Nield. Erau, fără îndoială, dezamăgiți şi supărați.

Ezitant, Obi-Wan se ridică. Chiar dacă mâine îi părăsea, trebuiau să ştie că nu avea de ales. Merse încet printre copiii adormiți şi se apropie de ei.

— Am vrut să-mi iau rămas bun acum, spuse el. Vom pleca mâine devreme. Se opri. Îmi pare rău că nu pot sta să vă ajut. Vreau să o fac.

— Înțelegem, spuse Nield pe un ton aspru. Trebuie să i te supui bătrânul tău.

— Nu este supunere, ci respect, explică Obi-Wan.

Cuvintele părură fără substanță, chiar şi pentru el.

— Ah, spuse Cerasi, dând din cap. Problema mea este că eu nu am înțeles niciodată ce e respectul. Tatăl meu mi-a spus tot ce era bine şi a greşit întotdeauna. Ce contează, spunea el, dacă vor muri mii sau milioane? Cerul este încă albastru deasupra capului şi lumea noastră va exista în continuare. Cauza este lucrul cel mai important. Şi tot aşa, şeful tău Jedi îți spune ce trebuie să faci şi tu faci. Chiar dacă ştii că greşeşte. Şi asta se numeşte respect. Se uită la Nield. Poate că am trăit în întuneric prea mult timp. Dar, pur şi simplu, nu o pot înțelege.

Obi-Wan rămase stânjenit în fața lor. Se simțea confuz. Pentru el, Calea Jedi sclipise întotdeauna clară ca o fântână de apă limpede. Dar Cerasi înnămolise apa, o înnegrise cu îndoiala ei.

— Aş ajuta dacă aş putea, spuse el în cele din urmă. Dacă ar fi ceva despre care să ştiu că ar putea face diferența…

Nield şi Cerasi se priviră, apoi se întoarseră la el.

— Ce este? întrebă Obi-Wan.

— Avem un plan, spuse Cerasi.

Obi-Wan se ghemui lângă ei.

— Spune-mi-l.

Nield şi Cerasi se aplecară mai aproape, cu fruntea aproape atingând-o pe a lui Obi-Wan.

— Ştii că există turnuri deflectoare care dau alarma, în jurul perimetrului oraşului, şopti Cerasi. Există, de asemenea, turnuri în jurul Nucleului Melida. Aceste turnuri controlează scuturile de particule, prevenind orice intrare şi separând Melida de Daan.

— Da, le-am văzut, spuse Obi-Wan, dând din cap.

Nield se aplecă înainte.

— Am intrat în contact cu *Tinerii* din afara oraşului, spuse el. Le-am trimis un mesaj spunându-le că am reuşit să capturăm arme Melida şi Daan. Există mai multe sate distruse care înconjoară oraşul. Mulți dintre copii locuiesc acolo sau la țară. Sute. Mii, dacă luăm în calcul o zonă mai largă. Toți sunt conectați printr-o rețea. Dacă putem distruge scuturile de particule, vor porni spre Zehava.

— Şi au şi arme, adăugă Cerasi în linişte. Am avea o armată. Bătrânii nu numai că ar fi depăşiți numeric, ci şi n-ar mai avea cu ce lupta. Am putea câştiga războiul fără să moară nimeni – dacă suntem atenți, iar Bătrânii sunt suficient de inteligenți ca să se predea.

— Pare un plan bun, spuse Obi-Wan. Dar cum o să distrugeți turnurile?

— Asta este problema, spuse Nield. Pot fi distruse doar din aer. Tot ce ne trebuie este un mijloc de transport aerian.

— Nu putem folosi plutitorii, îi explică Cerasi. Turnurile au sisteme de apărare. Plutitorii nu ar fi suficient de rapizi sau de agili. Avem nevoie de o navă de luptă.

Cerasi şi Nield îşi ațintiră privirile asupra lui Obi-Wan.

— Ştim că ați venit cu o navă rapidă pe Melida/Daan. Ne vei duce în misiune? întrebă Cerasi.

Respirația îl părăsi pe Obi-Wan. Cerasi şi Nield îi cereau ceva important. Asta va depăşi simpla nesupunere a unui Padawan. L-ar sfida pe Yoda însuşi.

Qui-Gon ar avea dreptul să-l trimită înapoi la Templu. Probabil că va trebui să se prezinte în fața Consiliului Jedi. Iar Qui-Gon va putea să-l destituie din poziția de Padawan al său.

— Putem pleca în zori, spuse Nield. Misiunea ar trebui să dureze doar o oră, poate mai puțin. Apoi, o puteți lua pe Tahl înapoi pe Coruscant.

— Distrugerea scutului de particule va face să fie mai uşor să o scoți pe Tahl din Zehava, sublinie Cerasi.

— Dar dacă nava este lovită, asta ar putea însemna că nu mai poate pleca deloc, spuse Obi-Wan. Ar condamna misiunea noastră la eşec şi ar putea să mă facă responsabil de moartea lui Tahl.

Cerasi îşi muşcă buza.

— A fost greşit din partea mea să râd de tine mai înainte, spuse ea stângace, de parcă nu ar fi fost obişnuită cu scuzele. Ştim că aveți Codul Jedi care să vă ghideze modul de viață. Şi ştim că cerem prea multe de la tine. Dacă nu am fi disperați, nu am face-o. Ai făcut-o deja multe pentru noi.

— Aşa cum ai făcut şi tu pentru noi, spuse Obi-Wan. Nu am fi putut s-o salvăm pe Tahl fără tine.

— Este singura noastră şansă de pace, spuse Nield. Odată ce Bătrânii vor vedea câți suntem, nu vor avea de ales decât să se predea.

Obi-Wan aruncă o privire spre silueta adormită a lui Qui-Gon. Îi datora Maestrului său atât de multe. Qui-Gon luptase alături de el, ba chiar îi salvase viața. Aveau o legătură. Cu toate astea, avea o legătură şi cu Nield şi Cerasi. Nu conta că îi ştia de atât de puțin timp. Legătura care funcționa între ei nu o mai experimentase niciodată. Şi, chiar dacă Cerasi îşi ceruse scuze pentru că râsese de el, nu era un sâmbure de adevăr în cuvintele ei? Era corect să se supună când inima lui îi spunea că era greşit?

Privirea verde acerbă a lui Cerasi se înmuiase de compasiune în timp ce privea lupta de pe chipul lui. Nield îi întâlni privirea încontinuu, cu căldură. Şi el ştia că ceea ce îi cereau lui Obi-Wan era sacrificiu uriaş.

Va trebui să-l trădeze pe Qui-Gon, să-şi trădeze viața de Jedi. Pentru ei. Pentru cauza lor. Puteau să-i ceară asta pentru că ştiau că aveau dreptate. Şi Obi-Wan ştia că aveau dreptate. Şi nu îi putea dezamăgi. Nu putea lua acea decizie ca Jedi. O va lua ca prieten. Inspiră adânc.

— O să o fac.

* * *

Se strecurară înainte de zori. Cerasi îi conduse prin tuneluri spre Zona Exterioară. Apoi părăsiră Zehava în acelaşi mod în care sosiseră Obi-Wan şi Qui-Gon – prin Sala Dovezilor, înapoi prin capcană. De data asta, Nield adusese o frânghie fină de carbon, pe care o aruncară spre suprafață. Un magnet puternic aderă la dispozitivul metalic şi reuşiră să o scaladeze cu uşurință.

Drumeția către navă decurse repede în lumina rece şi gri. Cei trei aveau grenade protonice îndesate în rucsacuri. Erau grele, dar abia dacă le simțiră greutatea. Erau nerăbdători să ajungă la navă şi să-şi înceapă misiunea.

Când ajunseră, Nield şi Cerasi îl ajutară pe Obi-Vrei să o scoată dintre ramurile şi tufişurile pe care el şi Qui-Gon le puseseră peste ea.

Nield străluci de bucurie când văzu mica navă de vânătoare elegantă. Apoi observă zgârietura de pe panoul lateral. Se întoarse spre Obi-Wan.

— Cred că ar fi trebuit să te întreb ceva. Eşti un pilot bun?

Obi-Wan îl privi o clipă uimit. Apoi Cerasi izbucni în râs. Nield şi Obi-Wan i se alăturară, sunetul răverberând între zidurile canionului.

— Cred că vom afla, spuse Cerasi veselă.

Urcară în navă. Obi-Wan se instală în scaun pilotului. Pentru o clipă, ezită, privind fix comenzile. Ultima dată când stătuse aici, aterizase nava cu Qui-Gon în scaunul copilotului. Qui-Gon glumise pe seama lui în legătură cu faptul că lovise nava în lateral. Obi-Wan simți un fior de remuşcare. Oare făcea ceea ce trebuia? Merita cauza asta să-l trădeze pe Qui-Gon?

Cerasi îi atinse uşor încheietura.

— Ştim că este greu pentru tine, Obi-Wan. Asta face ca sacrificiul tău să fie şi mai valoros.

— Şi îți mulțumim din suflet pentru asta, spuse Nield încet.

Obi-Wan se întoarse şi le întâlni ochii. Simți un şoc, de parcă s-ar fi uitat la sine. În privirile prietenilor săi, văzu ceea ce simțea în inima lui – aceeaşi dăruire, aceeaşi înverşunare, aceeaşi îndrăzneală. Simți cum îi creşte încrederea. Da, făcea ceea ce trebuia. Poate că Qui-Gon va înțelege asta.

Porni motoarele ionice.

— Haide să mergem.

— Ar trebui să lovim mai întâi turnurile de pe perimetrul oraşului, şi abia apoi turnurile centrale, spuse Cerasi. Va trebui să facem totul din ochi. Nu am niciun fel de coordonate pentru computerul navigațional.

— Nu va fi o problemă, spuse Obi-Wan.

Menținu motoarele la putere redusă pe măsură ce ridica nava pentru a trece de stânca de deasupra. Apoi împinse motoarele la putere maximă pentru a se ridica deasupra canionului. Nimeni nu îi spuse să încetinească.

— Va trebui să zbor defensiv, aşa că este mai bine dacă voi doi veți ținti, spuse Obi-Wan. Stația pentru tunul laser este chiar în fața ta, Cerasi.

Nield se duse la propria stație de tun laser.

— Voi deschide plăcile pentru vizualizare ale armelor atunci când ne vom apropia de țintă, spuse Obi-Wan. Nu uitați să fiți atenți după speedere. Va trebui să zburăm jos pentru a arunca în aer consolele de control ale deflectoarelor.

Cele două turnuri care încadrau poarta principală apărură la vedere în câteva secunde.

— Începem, spuse Obi-Wan, strângând din dinți.

— Avem un plutitor care se apropie din dreapta, strigă Cerasi. Probabil că le-am apărut pe scanere.

Obi-Wan viră brusc spre stânga, apoi se întoarse din nou spre dreapta. Fiind surprins să vadă o navă de luptă îndreptându-se direct spre el, plutitorul o luă brusc în jos, trăgând în acelaşi timp. Obi-Wan făcu o ajustare minimă care făcu nava să se întoarcă şi racheta să zboare inofensiv în stânga lui. Se prăbuşi în afara zidurilor oraşului, provocând o explozie.

— Nu vor mai face asta prea des, remarcă Cerasi. Ar putea să niveleze o clădire odată ce ajungem deasupra oraşului.

— Probabil că vor folosi ceva cu putere de foc mai mică, fu de acord Nield.

— Trebuie să ne facem treaba fără să distrugem plutitorul, spuse Cerasi îngrijorată. Trebuie să le arătăm că scopul nostru final este pacea.

— Asta va fi treaba mea, spuse Obi-Wan. Turnul este în raza de acțiune. Să-l distrugem.

Un alt plutitor se apropie din stânga şi putură vedea alții ridicându-se în aer ca un roi de insecte, probabil de la cartierul general militar Daan din depărtare. Obi-Wan calculă viteza plutitorilor. Va trebuit să rămână la un nivel jos, suficient de mult timp pentru ca Cerasi şi Nield să poată ținti. Ar trebui să aibă suficient timp...

Deschise panoul de tragere din partea lui Nield. Proptindu-se în coca navei de luptă, Nield ținti cu tunul laser. Cerasi aşteptă, cu degetele pe propriile controale.

— Acum! strigă Obi-Wan, apropiindu-se de turnul deflector.

Cerasi şi Nield traseră cu tunurile. De îndată ce proiectilele plecară, Obi-Wan

împinse motoarele la putere maximă şi urcă deasupra plutitorului care se îndrepta spre flancul său stâng. Salvele de blaster îl urmară. Îl loviră puțin în aripă, dar nu suficient pentru a deteriora nava. Atât Cerasi, cât şi Nield marcară lovituri directe asupra turnului. Obi-Wan simți vibrația exploziei lovind corpul navei. Plutitorul se legănă lovit de vânt, pilotul luptându-se să păstreze controlul. Ecranul de particule deveni vizibil pentru un moment, apoi se fractură într-un duş de atomi energetici cu nuanțe albăstrui.

Obi-Wan, Cerasi şi Nield se înveseliră, chiar în timp ce Obi-Wan făcea un ocol pentru a lovi turnul următor. Acum, plutitorii militari erau deja aproape.

— Şapte plutitori, spuse Cerasi, numărându-le. Fața i se încreți griji. Putem să ne descurcăm, Obi-Wan?

— Dacă o facem repede. Poți ținti cu susul în jos? întrebă Obi-Wan, zburând în afara razei de acțiune a plutitorilor.

Cerasi rânji.

— Nu e nicio problemă.

Nield îşi poziționă tunul laser.

— Fă-o.

Obi-Wan acceleră motoarele. Nava de luptă țâşni prin cer cu viteză maximă. Ştia că din punct de vedere tehnic zbura prea rapid pentru acea altitudine, dar ştia şi că se poate descurca cu nava. Şi nu era nimeni pe scaunul copilotului care să-i amintească de regulile aviatice sau să-l avertizeze asupra pericolelor. Exaltarea curgea prin el. Pentru prima dată în viața sa, nu avea cui să-i dea socoteală. La bordul acelei nave nu existau reguli Jedi sau o înțelepciune superioară. Coborî în zigzag, forțând nava cât de mult îndrăzni. Plutitorii se feriră şi traseră, temându-se să se ciocnească de nava. Folosind Forța ca ghid, Obi-Wan fu capabil să le evite salvele. Pe măsură ce se apropia, plutitorii deveniră tot mai îndrăzneți. Unul veni direct spre ei, trăgând pe măsură ce se apropia.

— Gata, strigă Obi-Wan.

În ultimul moment, răsturnă nava şi plonjă pe sub plutitor, manevrând astfel încât să aibă o țintă clară asupra turnului.

Nield şi Cerasi deschiseră focul. Turnul deflector explodă, împrăştiind metal şi piese. Obi-Wan întoarse nava de luptă spre dreapta şi urcă cu viteză maximă. Plutitorii se lăsară frenetici spre sol pentru a evita să fie loviți.

— Toată lumea e bine? întrebă Obi-Wan.

— Amețiți, dar bine, spuse Cerasi, ştergându-şi sudoarea de pe frunte. A fost un zbor incredibil.

— Bine, acum urmează zidul, îl îndrumă Nield. Vom lovi turnurile unul câte unul în jurul perimetrului.

Plutitorii militari îi urmăriră, dar nu puteau zbura la fel de sus sau la fel de repede ca o navă de luptă. Mai mulți plutitori se alăturară umăririi în timp ce ei fugeau. Pentru a lovi fiecare turn deflector, Obi-Wan trebuia să manevreze la fel de rapid pentru a evita să fie distrus de plutitori sau să se ciocnească cu ele. Avantajul lor era viteza şi agilitatea navei, şi precizia incredibilă a lui Cerasi şi Nield.

Rând pe rând, distruseră fiecare turn, cu speederele atacându-i puternic de pe flancuri. Plutitorii încercară să-l prindă pe Obi-Wan într-o mişcare de cleşte, dar era prea rapid pentru ei.

Când văzură distrus şi ultimul turn, cei trei scoaseră un urlet bucurie. Cerasi se aplecă şi îl îmbrățişă pe Obi-Wan. Nield îl bătu şi el pe spate.

— Ştiam că putem conta pe tine, prietene, spuse el bucuros. Îşi verifică tunul laser. Ne-a mai rămas multă putere de foc. Ce zici dacă am preface Sălile Dovezilor în pulbere?

Cerasi se încruntă.

— Acum? Dar, Nield, trebuie să ne întoarcem. Trebuia să-i lovim atât pe Melida, cât şi pe Daan, pentru a negocia pacea cât timp sunt slabi.

— Şi în plus, ar putea fi oameni înăuntru, sublinie Obi-Wan.

Cerasi se uită la Nield.

— Am spus că o vom face fără să luăm nicio viaţă.

Nield îşi muşcă buza în timp ce aruncă o privire spre suprafaţa Zehavei.

— Cu cât vor fi distruse mai repede sălile alea pline de ură, cu atât mai devreme toată lumea de pe planeta asta va putea respira din nou, murmură el. Disprețuiesc tot ceea ce reprezintă.

— Ştiu, spuse Cerasi. Aşa e. Dar să le facem câte una pe rând.

— Bine, acceptă Nield reticent. Dar hai să mai facem un ultim lucru. Înainte să aterizăm, hai să facem un ocol rapid peste zona rurală. Deila aşteaptă să transmită mesajul că scuturile au fost distruse. *Tinerii* de acolo ar trebui să se mobilizeze.

Obi-Wan zbură în cercuri tot mai largi pe deasupra zonei rurale. Peste tot văzură tineri, băieţi şi fete, care se scurgeau din ferme, şi sate, şi păduri. Începuseră deja să aglomereze drumul spre Zehava. Unii călăreau pe motociclete speeder sau pe turbo-tractoare pline cu alți tineri. Cei care mergeau pe jos, formânară coloane, mărşăluind în stil militar. Când văzură nava de luptă deasupra capului, făcură semn cu mâna şi strigară saluturi pe care cei trei nu le putură auzit.

Obi-Wan îşi coborî nava într-un salut de răspuns.

Lacrimile stăruiau în ochii lui Cerasi.

— Nu voi uita niciodată ziua asta, spuse ea. Şi nu voi uita niciodată ce ai făcut pentru noi, Obi-Wan Kenobi.

Obi-Wan întoarse nava de luptă spre zona de aterizare. Nu-i mai păsa cât de supărat ar fi putut fi Qui-Gon sau dacă era trimis înapoi la Templu.

Momentul ăsta merita totul.

* * *

Qui-Gon se trezise devreme şi verificase starea lui Tahl. Dormea adânc. Asta era bine. Somnul era cel mai bun vindecător până când va putea să o ducă pe Coruscant. Văzu că Obi-Wan dispăruse, împreună cu Nield şi Cerasi. Fără îndoială că îşi dorise o ultimă ieşire cu prietenii săi înainte să plece. Qui-Gon avea de gând să i-o treacă cu vederea. Ştia că băiatului îi era greu să plece. Şi avea un plan propriu.

Îi ceruse unei fete liniştite, pe nume Roenni, să vegheze asupra lui Tahl.

Apoi merse prin tuneluri, pe traseul pe care îl învățase aseară, în timp ce restul *Tinerilor* sărbătoreau victoria.

Când ieşi la suprafață într-un cartier părăsit de la granița teritoriilor Melida şi Daan, era încă întuneric. Câteva stele încă mai sclipeau pe cerul care se preschimba în gri la orizont. Qui-Gon aşteptă pe alee până când fu sigur că sosiseră toți cei pe care îi invitatese. Apoi se îndreptă spre clădirea parțial bombardată.

Aseară îi trimisese un mesaj lui Wehutti printr-unul dintre *Tineri*. Ceruse o întâlnire între Consiliile Melida şi Daan. Sugerase că era în interesul lor să participe. Avea veşti despre *Tineri* pe care ei trebuiau să le ştie.

Până acum, nu fusese sigur dacă va apărea cineva. Încă nu era sigur dacă nu va încerca vreuna dintre părți să-l prindă. Era un pariu disperat. Dar era pregătit pentru orice. Trebuia să facă o ultimă încercare de pace înainte să plece de pe Melida/Daan. Văzuse frământarea de pe chipul lui Obi-Wan.

Va face efortul acela pentru Padawanul său.

Lângă o fereastră spartă, se opri pentru a asculta o clipă.

— Şi unde este Jediul? întrebă o voce rece. Dacă ăsta este un alt truc murdar al Melidei, jur pe memoria onorată a martirilor noştri că vom riposta.

— Un truc murdar Daan, cel mai probabil. Qui-Gon recunoscu vocea lui Wehutti. Căci este un truc laş, demn de strămoşii tăi fără valoare, pentru a-ți atrage dușmanul într-o întâlnire sub pretenții false. Trupele noastre vor veni aici în câteva secunde.

— Şi ce vor face? Vor arunca cu piete? Cealaltă voce era amuzată. Melida nu şi-a aruncat în aer propriile depozite de arme, temându-te de atacatorul Daan?

— Şi Daan nu a permis ca propriile lor depozite să fie golite chiar pe sub nasul lor? izbucni Wehutti.

Qui-Gon ştiu că era timpul să intre. Urcă pe zidul pe jumătate demolat. Membrii Consiliului Melida stăteau pe o latură a camerei, puternic înarmați şi îmbrăcați în armuri de plastoid. Daan stăteau în partea opusă, îmbrăcați şi înarmați aproape identic. Fiecare membru al fiecărui grup purta cicatrice şi semne de răni vindecate. Mai multora le lipseau membre sau respirau prin măşti respiratoare. Îi fu greu să separe cumva cele două grupuri devastate.

— Fără trucuri şi fără stratageme, zise Qui-Gon, păşind spre mijlocul camerei. Şi, dacă Melida şi Daan vor coopera, nu îi voi deranja prea mult timp.

Membrii Consiliului Daan par la fel de sceptici ca cei Melida, gândi Qui-Gon privind camera. Cele două grupuri avea cel puțin ceva în comun: neîncrederea.

— Ce veşti ne-ai adus despre *Tineri*? întrebă Wehutti nerăbdător.

— Şi de ce ar trebui să ne pese ce fac copiii? întrebă disprețuitor un Daan mai în vârstă.

— Pentru că ieri v-au făcut să arăți ca nişte proşti, răspuns Qui-Gon cu blândețe. Aşteptă să le revină respirațiile şi să-şi îndrepte privirile pline de ură spre el. Şi, într-un stil mai practic, v-au furat majoritatea armelor, adăugă el. Au cerut dezarmarea şi i-ați ignorat. Evident, sunt destul de capabili să obțină ceea ce vor.

— Tot ce trebuie să facem este să mergem peste ei şi să ne luăm armele înapoi, spuse liderul Daan prin masca respiratorie. Jucării pentru copii.

— Vă avertizez, spuse Qui-Gon, întorcându-se pentru a atrage privirea tuturor din camera. Nu-i subestimați pe *Tineri*. De la voi au învățat cum să lupte. De la voi au învățat să fie hotărâți. Şi au propriile lor idei.

— Asta ne-ai adus aici să auzim? mârâi liderul Daan. Dacă da, am auzit destul.

— Măcar de data asta, sunt de acord cu Gueni, spuse Wehutti, referindu-se la Daanul cu masca respiratorie. Asta-i o pierdere de timp.

— Trebuie să vă îndemn să vă mai gândiți, spuse Qui-Gon. Dacă formați un guvern de coaliție, s-ar putea să puteți prelua controlul asupra Zehavei, şi astfel a Melida/Daan. Dacă nu, *Tinerii* vor câştiga acest război. Vor ajunge să-i conducă pe bătrâni. Şi, deşi obiectivele lor sunt pure, mă tem pentru costul pe care îl va implica.

Wehutti porni spre ieşirea din cameră, urmat de liderii Melida.

— Să ne alăturăm Daanilor? Visezi!

Gueni îi urmă rapid exemplul, ca şi cum nu ar fi vrut ca Melida să fie primii care pleacă. Ceilalți Daani îl urmă imediat.

— De neînchipuit!

Dintr-o dată, sunetul unei explozii făcu restul ferestrelor să vibreze. Daanii şi Melida se uitară unii la ceilalți.

— Ăsta-i un truc! urlă Wehutti. Proştii Daan ne atacă!

— Detestabilii Melida atacă! urlă Gueni la rândul lui. Diavolii!

Qui-Gon se îndreptă spre fereastră. Se uită afară, dar nu văzu nimic. În timp ce scana zona, o altă explozie sparse liniştea. Calculase că venea din sectorul Daan. Dar ce ar fi putut fi?

În secunda următoare, comunicatorul lui Gueni începu să emită un bip. Bătrânul Daan se grăbi într-un colț pentru a primi mesajul în privat. În timp ce Gueni asculta, cu spatele la cameră, Qui-Gon începu să-şi facă griji. Obi-Wan dispăruse în dimineața aceea. Spera că Padawanul său nu era implicat în ceea ce se întâmpla. Folosind Forța, încercă să stabilească o legătură cu Obi-Wan. Dar nu putu simți nimic. Nici suferință, nici confuzie, nici asigurare. Doar… un gol.

Când Gueni se întoarse spre grup, păru zguduit.

— Sunt rapoarte despre faptul că două turnuri deflectoare au fost distruse în

sectorul Daan.

Unul dintre războinicii Daan duse mâna spre arma lui.

— Ştiam eu! Mizerabilii Melida…

— Nu! strigă răguşit Gueni. Au fost *Tinerii*.

Încet, mâna Daanului căzu în lateral. Melida care începuseră să se întindă după armele lor, se opriră şi ei. Izbucni o bâlbâială de conversații.

— Copiii ăia nu ar fi putut să o facă singuri! Mizerabilii Melida se află în spatele lor! strigă unul dintre membrii Consiliului Daan.

— Daanul mincinos acuza întotdeauna repede, fără dovezi! răcni un Melida.

Qui-Gon se rezemă de prag şi aşteptă cearta. Uneori, era mai bine să stai pe margine şi să aştepți să se desfăşoare evenimentele.

Comunicatoarele începură să bipăie. Melida şi Daan vorbiră deopotrivă în ele, fețele lor înregistrând un şoc. Rapoartele veneau din ambele tabere. Unul câte unul, turnurile deflectoare căzeau. Mai întâi pe perimetru, apoi în centru.

Exploziile se apropiaseră atunci când ultimele turnuri fură distruse.

— *Tinerii* se revarsă din mediul rural, raportă Gueni, cu o expresie de uimire pe față. Oraşul este acum deschis. Fără apărare. Şi sunt înarmați.

Melida şi Daan se priviră. Acum ştiau că amenințarea cu care se confruntau era serioasă.

— Vedeți acum de ce trebuie să vă uniți? întrebă Qui-Gon în linişte. *Tinerii* vor doar pace. Le-o puteți da. Nu vrei să vă refaceți oraşul?

— Ei spun că vor pace, dar aduc război, spuse Wehutti disprețuitor. Ei bine, putem să le dăm un război care să ne facă strămoşii mândri. E posibil să fi pierdut nişte arme, dar nu suntem fără apărare.

— Şi noi mai avem arme, spuse rapid un Daan. Transporturile sosesc chiar în această după-amiază de la depozitele noastre din afara oraşului.

— Se vor prăbuşi la primul semn de rezistență, spuse o femeie Melida. Putem lupta cu ei.

— Dar nu împreună, spuse Wehutti. Glorioasa Melida îi poate învinge şi fără ajutor Daan.

— Măcar de data asta, nu vă supraestimați! vorbi brusc Qui-Gon. Nu aveți arme. Nu aveți suport aerian. Aveți o armată formată din bătrâni şi răniți. Gândiți-vă la ceea ce spuneți. Ei sunt mii!

Ambele părți din cameră tăcură. Wehutti şi Gueni schimbară o privire. Qui-Gon întrezări capitularea pe sub neîncrederea care-i rodea.

— Poate că Jedi are dreptate, spuse Gueni cu reticență. Văd doar o singură modalitate de a-i învinge. Trebuie să ne unim armatele. Dar Jediul va trebui să ne conducă.

Wehutti dădu încet din cap.

— Este singurul mod în care putem fi siguri că Daan nu se va întoarce împotriva noastră odată ce vom câştiga bătălia.

— Este, de asemenea, şi singura noastră asigurare, spuse Gueni. Nu putem avea încredere în cuvântul Melidei.

Qui-Gon clătină din cap.

— Nu am venit aici ca să vă conduc în luptă. Am venit aici să vă îndemn să găsiți o cale de a face pace.

— Dar nu există pace! strigă Wehutti. *Tinerii* au trasat liniile de luptă!

— Aceştia sunt copiii voştri! strigă Qui-Gon. Îşi pierduse răbdarea în fața crudei obstinații a ambelor părți. Îşi stăpâni vocea şi continuă. Eu, unul, nu voi ucide copii. De ce eşti atât de dispus să faci asta? Se întoarse către Wehutti. Ce zici de Cerasi? Eşti dispus să mergi în luptă împotriva propriei tale fiice?

Wehutti păli. Pumnul strâns i se desfăcu.

— Nepotul meu Rica este sub pământ, spuse Gueni.

— Nu am mai văzut-o pe Deila de doi ani, spuse încet o femeie Melida.

Şi alți Daan şi Melida părură nesiguri. Urmă o pauză lungă.

— Bine, spuse în cele din urmă Wehutti. Dacă vei fi emisarul nostru, vom începe discuțiile cu *Tinerii*.

Gueni dădu din cap.

— Daanii sunt de acord. Ai dreptate, Qui-Gon. Nu putem duce război împotriva copiilor noştri.

* * *

— Nu ne vom întâlni cu ei, îi spuse Nield lui Qui-Gon, furios. Eu ştiu cât valorează promisiunile lor. Sunt de acord să se întâlnească ca o diversiune. Ne vor spune că trebuie să ne dezarmăm. Şi apoi vor reîncepe luptele. Această predare ar fi prea prematură. Dacă cedăm, vor crede că suntem slabi.

— Ei ştiu că i-ați pus cu spatele la zid, insistă Qui-Gon. Sunt dispuşi să vorbească. Ai reuşit, Nield. Acum ia-ți în primire victoria.

Cerasi îşi încrucişă brațele.

— Nu am reuşit lăsându-ne prostiți, Qui-Gon.

Qui-Gon se întoarse cu un oftat. Se certase cu Cerasi şi Nield de când se întorseseră. Fără niciun folos. Era depăşit de situație, oricum.

Obi-Wan stătea la masa improvizată, privindu-i. Nu-şi dăduse cu părerea şi nici nu încercase să-i influențeze pe Cerasi şi Nield. Qui-Gon observase asta, surprins. Obi-Wan dorise pacea pe planetă. Acum, de ce dădea înapoi? Încă o dată, când Qui-Gon încercă să se conecteze cu Padawanul său, găsi doar un gol.

Cartierul general era acum aglomerat de băieții şi fetele care veniseră de la sate. Şi mai mulți se adunaseră la suprafață, prin parcuri şi piețe. *Tinerii* se mobilizaseră, aducând hrana pe care o aveau şi instituind o linie de aprovizionare. Ar fi fost nevoie de toată ziua pentru a hrăni pe toată lumea, dar erau hotărâți să reuşească.

— Cum ați distrus turnurile deflectoare? îi întrebă Qui-Gon pe Nield şi Cerasi curios. Era o întrebare care îl sâcâise de când auzise vestea. Ar fi trebuit să le loviți din aer. Iar plutitorii nu puteau face treaba asta. Ați fi avut nevoie de…

Qui-Gon se opri. Se întoarse cu fața către Obi-Wan. Încet, Obi-Wan îşi împinse scaunul spre spate. Qui-Gon îl auzi zgâriind podeaua de piatră. Apoi se ridică. Nu se agită şi nici nu se uită în altă parte. Întâlni privirea lui Qui-Gon.

— Deci tu ai fost, spuse Qui-Gon. Ai luat nava de luptă. Ai luat-o ştiind că era singura noastră cale de scăpare de pe planetă. Ai luat-o ştiind că era singura speranță pentru Tahl.

Obi-Wan aprobă din cap.

Cerasi şi Nield aruncară o privire de la un Jedi la altul. Cerasi începu să vorbească, dar se răzgândi. Tensiunea dintre Qui-Gon şi Obi-Wan nu era problema lor.

— Te rog, vino cu mine, Obi-Wan, spuse Qui-Gon scurt.

Merse spre un tunel adiacent unde puteau vorbi în voie.

Aşteptă câteva clipe pentru a se calma. Amărăciunea nu avea loc aici. Cu toate astea, o simțea crescând în el. Obi-Wan îi trădase încrederea. Nu ştia ce să spună. Emoțiile îl înăbuşeau. Qui-Gon îşi aminti cu efort de antrenamentul din Templu. Îl va admonesta pe Padawan conform regulilor Jedi. În primul rând, îi va descrie delictul. Era de datoria Maestrului să o facă fără să judece.

Recunoscător pentru un ghid, Qui-Gon inspiră adânc.

— Ai fost instruit să nu iei partea nimănui.

— Da, răspunse calm Obi-Wan.

Era de datoria unui Padawan să fie de acord cu vina lui, fără să argumenteze.

— Ai fost instruit să fii disponibil să pleci oricând, spuse Qui-Gon.

— Da, răspunse Obi-Wan.

— Ai fost instruit că sănătatea lui Tahl era prima ta preocupare. Cu toate astea, ai pus în pericol acea sănătate luând singura noastră formă de transport într-o misiune periculoasă.

— Da, fu de acord Obi-Wan.

Qui-Gon înghiți un nod dureros.

— Făcând toate acestea, nu numai că ai pus-o pe Tahl în pericol, ci şi procesul de pace de pe Melida/Daan.

Obi-Wan ezită pentru prima dată.

— Am ajutat procesul de pace...

— Aceasta este interpretarea ta, îl întrerupse Qui-Gon. Nu instrucțiunile pe care le-ai primit. Maestrul tău şi Maestrul Yoda au decis că intervenția Jedi în această etapă nu putea decât să prejudicieze fie pe Melida, fie pe Daan, sabotând astfel procesul de pace. Ți s-a spus asta. Este adevărat, Obi-Wan?

— Da, recunoscu Obi-Wan. Este adevărat.

Qui-Gon se opri. Se adună pentru a-i vorbi despre înțelepciunea Jedi în privința relației Maestru-Padawan. Cum evoluaseră regulile de-a lungul a mii de ani. Cum faptul că Padawanii se angajau să asculte, nu avea nimic de-a face cu puterea, ci doar cu câştigarea înțelepciunii şi a smereniei slujirii. Cum nu era aici pentru a-l pedepsi pe Obi-Wan, nici chiar pentru a-l învăța, ci pentru a-l ajuta pe Obi-Wan în propria călătorie şi în propria iluminare până în ziua în care devenea Cavaler Jedi.

— Nu-mi pasă, spuse Obi-Wan, pătrunzându-i în gânduri.

— Nu-ți pasă de ce anume? întrebă Qui-Gon, tresărind.

De obicei, Padawanul era tăcut după ce-şi admitea vina, aşteptând ca Maestrul să decidă cu privire la următorul lor pas.

— Nu-mi pasă că am încălcat regulile, zise Obi-Wan. A fost corect să le încalc.

Qui-Gon inspiră adânc.

— Şi a fost corect să-mi trădezi încrederea?

Obi-Wan aprobă din cap.

— Îmi pare rău că a trebuit. Dar, da.

Qui-Gon simți cuvintele lui Obi-Wan pătrunzându-l ca o lamă. Văzu într-o clipită că, de când îl luase pe Obi-Wan ca ucenic, aşteptase acel moment. Aşteptase trădarea. Lovitura. Îşi întărise inima, pregătindu-se pentru ea. Şi totuşi nu era deloc pregătit.

— Qui-Gon, trebuie să înțelegi, spuse liniştit Obi-Wan. Am găsit ceva aici. Toată viața mea mi s-a spus ce este bine, ce este cel mai bine. Mi-a fost arătată calea. A fost un cadou minunat, şi sunt recunoscător pentru tot ce am învățat. Dar aici, pe această lume, toate acele lucruri abstracte pe care le-am învățat, se încadrează brusc în ceva concret. Ceva ce pot vedea. Ceva real. Obi-Wan făcu un gest înapoi spre sediul *Tinerilor*. Îi simt ca pe oamenii mei. Cauza lor pare a fi şi cauza mea. Mă cheamă într-un fel cum nu am mai simțit vreodată până acum.

Uimirea lui Qui-Gon se transformă în durere şi supărare pe sine. Obi-Wan fusese atras. Ar fi trebuit să intervină mai devreme. Ar fi trebuit să-şi amintească că Obi-Wan era doar un băiat. Îşi alese cuvintele cu grijă.

— Situația de aici este sfâşietoare, da. Este greu să te îndepărtezi. Din cauza asta am încercat să o rezolv înainte să plecăm. Dar trebuie să plecăm, Padawan.

Chipul lui Obi-Wan deveni de piatră.

— Obi-Wan, spuse Qui-Gon cu blândețe. Tot ce crezi că ai găsit aici, ai deja. Eşti un Jedi. Ai nevoie de distanțare şi de puțin timp pentru reflecție.

— Nu trebuie să reflectez, spuse Obi-Wan cu rigiditate.

— Asta este alegerea ta, spuse Qui-Gon. Dar, totuşi, trebuie să mă însoțeşti înapoi la Templu. Trebuie să adun câteva lucruri pentru Tahl din oraş. Când mă întorc, mă aştept să te găsesc cu bagajele făcute şi gata de plecare.

O luă înapoi prin tunelul principal. Obi-Wan nu se mişcă.

— Vino, Padawan, spuse el.

Fără tragere de inimă, Obi-Wan se luă după el. Qui-Gon simți că-l umple îngrijorarea. Ceva se închisese în Obi-Wan, ceva inamovibil, pe care nu-l mai simțise niciodată în ucenicul său. Ar fi fost bine să se întoarcă la Templu, unde înțelepciunea lui Yoda şi împrejurimile calme l-ar fi putut ajuta pe Obi-Wan să-şi găsească din nou echilibrul.

Qui-Gon auzi un vuiet în tunelul principal, voci care strigau, picioare duduind pe piatră. Acceleră pasul şi ieşi în spațiul deschis, cu Obi-Wan pe urmele lui.

Nield se întoarse spre ei.

— Oferta de negociere a fost un truc. Bătrânii au atacat!

Haosul domnea în tuneluri. Pasajele erau sufocate cu trupuri, copii care încercau disperați să scape de lupta furioasă de deasupra. Unii erau răniți. Alții încercau în grabă să se înarmeze pentru contraatac. Sute de *Tineri* erau prinşi în parcurile şi piețele deschise. Aveau nevoie întăriri.

— Avem nevoie de medici şi de o linie de aprovizionare cu arme, spuse Cerasi.

— Trebuie să-i atacăm cu putere! strigă Nield.

Obi-Wan se grăbi spre Cerasi şi Nield. Qui-Gon văzu angoasa pe toate cele trei fețe. Era corect ca Padawanul său să-i ajute dacă putea. Dar trebuiau să o ia pe Tahl de pe planetă imediat. Acum era imperativ.

Qui-Gon se grăbi spre ea. Tahl stătea în şezut, ascultând cu atenție ceea ce se întâmpla în jurul ei. Se lăsă pe vine lângă ea.

— Am sperat să mă întorc în oraş pentru a găsi mai multe provizii medicale şi să împrumut un plutitor, dar mă tem că acum e imposibil. A izbucnit războiul şi trebuie să plecăm imediat.

Ea aprobă din cap.

— Este în regulă. Pot merge, Qui-Gon. Medicamentele tale m-au ajutat deja. Voi reuşi, dacă mă îndrumi.

Qui-Gon se aplecă să adune lucrurile. Îşi pierduseră trusele de supraviețuire, dar adunase provizii în ultimele zile. Le îndesă într-un rucsac pe care i-l dăduse Cerasi. Când se întoarse să-l caute pe Obi-Wan, băiatul plecase. Cerasi şi Nield dispăruseră şi ei. Qui-Gon lăsă rucsacul şi căută în tunelurile alăturate. Merse cât putu, dar pierdea timpul. Probabil că Obi-Wan ieşise la suprafață cu Cerasi şi Nield. Poate crezuse că Qui-Gon trebuia să adune mai multe provizii, aşa cum îi spusese deja. În acest caz, ar fi putut plănui să-l întâlnească la nava de luptă.

Băiatul nu-l ascultase din nou, dar Qui-Gon era sigur că Obi-Wan va veni la navă. În orice caz, nu mai putea pierde timp. Îşi luă rucsacul, o ajută pe Tahl să se ridice şi porni prin tuneluri până la marginea Zehavei.

* * *

Mirosul de fum şi sunetul țipetelor pluteau în aer, în timp ce Obi-Wan, Cerasi şi Nield urcară la suprafață. Se ghemuiră în spatele unui zid pentru a se adăposti. Navele de luptă le zburau pe deasupra capetelor, bombardând parcul unde se adunaseră *Tinerii*. Copiii fugeau să se adăpostească sau încercau să doboare navele cu lansatoarele de torpile puse pe umeri. Navele de luptă erau însă capabile să rămână în afara razei de acțiune.

— Risipesc munițiile! strigă Nield.

— Probabil că au adus navele dintr-o altă bază, spuse Cerasi. Sau poate că le ascunseseră undeva unde noi nu am ştiut. Nu putem lupta cu ei de la sol!

Obi-Wan apucă strâns peretele. O navă de luptă coborî spre sol. Văzu focurile rapide de la capătul tunului. Focurile de blaster muşcară din iarbă. O fată tânără fugi să se adăpostească. Un alt băiat nu fu la fel de norocos. Salva îl lovi în picior şi căzu. Înainte ca Obi-Wan să se poată mişca, tovarăşii băiatului îl traseră la adăpost. Angoasa izbucni în Obi-Wan. Copiii erau neajutorați!

Cerasi îşi închisese strâns ochii, de parcă n-ar fi putut suporta ceea ce vedea.

— Trebuie să-i oprim, spuse ea amorțită.

— Sunt doar trei nave, spuse Obi-Wan încordat, scanând cerul de deasupra.

— E suficient, spuse Nield posomorât. Trebuie să ne organizăm. Îi vor alunga pe jumătate dintre noi din oraş dacă nu facem ceva!

Nield se întoarse spre Obi-Wan.

— Ne trebuie din nou nava ta, prietene. Trebuie să ne luptăm cu ei din aer. Cu abilitățile tale, îi putem doborî la fel ca pe turnurile alea deflectoare.

Năucit, Obi-Wan se uită la prietenii săi.

— Ați spus că nu o să mă mai rugați să mă ridic din nou împotriva ordinelor lui Qui-Gon.

— Dar totul s-a schimbat, Obi-Wan, pledă Cerasi. Uite în jur. Copiii mor. Vom pierde totul dacă nu-i putem lovi din aer. Lacrimile curgeau pe obrajii ei. Te rog.

Urechile lui Obi-Wan răsunară de strigătele copiilor îngroziți. Chiar dacă era în siguranță în spatele zidului, se simțea de parcă un foc de blaster i-ar fi lovit trupul. Era rupt în două. Tot ce ştia, tot ce crezuse că era important, fusese spulberat. Antrenamentul său Jedi stătea în bucăți la picioarele lui. Nu însemna nimic în comparație cu ceea ce se întâmpla acum în jurul lui. Tresări când explodă o torpilă protonică. Praful se pulverizză în aer, plouând peste capetele lor.

— Obi-Wan! strigă Nield. Trebuie să alegi!

Lacrimile şerpuiau prin praful de pe fața lui Cerasi. Ea nu vorbi. Umerii îi tremurară când un copil țipă de durere. Obi-Wan îşi dădu seama că alesese deja. Nu putea să mai întoarcă capul de la acea suferință. Nu mai putea să le întoarcă spatele prietenilor săi. Chiar dacă l-ar fi costa totul. Ar renunța şi la multe altele.

— Mă voi întoarce, promise Obi-Wan şi o luă din loc.

Fugi fără să se oprească. Trebuia să ajungă la navă înaintea lui Qui-Gon. Nu voia o confruntare. Dacă Qui-Gon încerca să-l oprească, ce ar face? Dădu deoparte gândul. Va trebui să ajungă primul acolo. Tahl îl va încetini pe Qui-Gon.

Dar subestimase determinarea şi viteza a doi Cavaleri Jedi. În timp ce alerga pe poteca canionului, Obi-Wan îl văzu pe Qui-Gon ridicând ultima dintre crengile de camuflaj. Tahl trebuia să fi fost deja la bord.

Paşii lui încetiniră când îl văzu Qui-Gon. Obi-Wan văzu uşurarea de pe chipul Maestrului său. Qui-Gon credea că se întorcea cu el la Templu. Cavalerul Jedi stătea lângă rampă, aşteptând.

Obi-Wan nu îi dădu lui Qui-Gon şansa de a vorbi. Nu putea suporta să-i audă cuvinte de întâmpinare.

— Nu sunt aici ca să merg cu tine, spuse el. Am venit după nava de luptă.

Privirea liniştită a lui Qui-Gon dispăru. Fața lui încremeni într-o mască.

— Tahl este la bord, spuse Qui-Gon. O duc pe Coruscant.

— Voi aduce nava înapoi, încercă Obi-Wan. Am nevoie de ea, acum. Dacă ați putea aştepta aici...

— Nu, spuse Qui-Gon supărat. Nu, Padawan. Nu voi face trădarea uşoară pentru tine. Dacă încerci să faci acest pas, trebuie să ştii că este unul greu.

Niciunul dintre ei nu mişcase un muşchi. Cu toate astea, Obi-Wan ştia că Qui-Gon era la fel de pregătit ca şi el să lupte. Forța se învârtea în jur lor, dar era o Forță tulburată, nici întunecată, nici luminoasă. Încercă să se conecteze la ea şi nu putu. Era ca şi cum ar fi încercat să strângă o mână de nisip fin, care i se scurgea printre degete. Nu avea de ales. Lumea din jurul lui murea. Trebuia să o salveze. Trebuia să lupte cu Qui-Gon.

Obi-Wan întinse mâna după sabia sa de lumină. Qui-Gon se mişcă doar o fracțiune de o secundă mai târziu. Datorită rapidității sale, sabia sa se activă în acelaşi timp cu a lui Obi-Wan.

Fasciculul verde al lui Qui-Gon se ridică, strălucind în lumina cenuşie. Obi-Wan îşi simți propria sabie pulsând în mână. Qui-Gon îşi ținu ochii pe Obi-Wan.

Iată momentul. Trebuia doar să facă un pas înainte şi să-l provoace pe

Maestrul său. Trebuia doar să mişte un muşchi pentru ca lucrul acesta să fie interpretat ca o mişcare jignitoare. Apoi, va începe bătălia.

Obi-Wan întâlni privirea lui Qui-Gon şi văzu aceeaşi angoasă pe care o simțea şi el. Simți ceva rupându-se în el şi hotărârea i se scurse încet. Nu o putea face.

Amândoi îşi coborâră armele în acelaşi timp. Săbiile se dezactivară cu un zumzet slab. Pentru o clipă, Obi-Wan nu auzi decât că vântul singuratic care urla prin canion.

— Trebuie să alegi, Obi-Wan, spuse liniştit Qui-Gon. Poți să vii cu mine acum sau poți să stai aici. Trebuie să ştii că, dacă rămâi, nu mai eşti un Jedi.

Să nu mai fie Jedi. Era pregătit să facă acel pas? La asta ajunsese?

Momentul izbucni, devenit atemporal pentru Obi-Wan. Timpul nu mai însemna nimic. Confruntarea cu omul de la care se angajase să studieze, să învețe, pe care se angajase să-l apere şi să-l susțină, se simți brusc ireală.

Cum ajunsese aici? Ce anume făcea?

Dar, prin toată confuzia sa, văzu ochii strălucitori ai lui Cerasi şi auzi cuvintele fierbinți ale lui Nield. Încă mirosea fumul luptei, încă auzea strigătele disperate.

Văzuse străzile baricadate şi pe Bătrânii prea orbiți de ură ca să mai observe că îşi ucideau planeta, bucățică cu bucățică. Îi văzu ucigându-şi proprii copii. I-ar fi putut spune lui Qui-Gon despre bătălia pe care o văzuse. Ar fi putut încerca. Dar mai încercase. Qui-Gon avea dreptate. Trebuia să aleagă.

Obi-Wan se prinse strâns de convingerile sale şi simți cum confuzia dispare. Aici, pe Melida/Daan, întâlnise o realitate care era mai puternică decât orice ştia.

— Am găsit aici ceva mai important decât Codul Jedi, spuse încet Obi-Wan. Ceva pentru care nu merită doar să lupți, ci chiar merită să şi mori. Obi-Wan îi întinse sabia de lumină lui Qui-Gon. Poți să pleci, Qui-Gon Jinn. Dar eu voi rămâne.

Era ca şi cum cuvintele l-ar fi lovit pe Qui-Gon în față, într-atât de tare tresări. Se uită la sabia de lumină a lui Obi-Wan din mâna lui, fără să vorbească. O mare luptă păru să se desfăşoare în corpul puternicului Cavaler Jedi.

Obi-Wan îl rănise. Dorea să ia cuvintele înapoi. Dar nu mai putea. Fuseseră spuse. Le credea.

Qui-Gon nu se uită la el. Nu spuse niciun cuvânt. Se întoarse şi păşi pe rampă, în nava de luptă.

Obi-Wan se dădu înapoi în timp ce motoarele porneau. Nava de luptă se ridică fără probleme din canion şi țâşni în atmosfera superioară.

Rămase să privească până când nu o mai văzu. Apoi, Obi-Wan se întoarse. Se grăbi să coboare pe cărare, înapoi către Zehava şi la noua sa viață.

Îl aşteptau Cerasi şi Nield.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetățenii bine şi cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii şi îşi trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generații după generații şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniştiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență şi mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor

planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre.”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.